

SVĒTRĪTA ZVANI

Mineapoles - St. Paulas

LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES

VĒSTNESIS

e-pasts

mdraudze@gmail.com

BAZNĪCA un KANCELEJA

3152 17th Ave. So.

Minneapolis, MN 55407

Tālr. 612-722-4622

Mācītājs Dāgs Demandts

612-280-9333, dagdemandt@hotmail.com

Dr.pr.Gerolds Luss - 612-333-1785

2013. g.	JŪLIJS-AUGUSTS	Nr.7-8
----------	----------------	--------

Valda Mora

Rudzu puķe

Svešie, krāšņie dārzi
Sirdi nesatrauc,
Zila rudzu puķe
Aicina un sauc.

Saule debess vidū
Brīnās, galvu liec:
Košs tai pretim veras
Mazs un mīlīgs zieds.

Vārpas kūp un viļņo,
Ceļa zīmes dzēš;
Rudzu druvu šūpo
Svaigs un smaržīgs vējš.

Putekļaino tāli -
Kam vairs meklēt to?
Miers un zila gaisma
Visu apstaro.

Velti svešos dārzos
Zelta putni dzied,
Manā sirdī zila
Rudzu puķe zied.

— — —

Jēzus teica: Man vēl ir daudz, ko jums teikt, bet šobrīd jūs to nespējat nest. 13 Bet, kad nāks viņš – Patiesības Gars, viņš vadīs jūs visā patiesībā; jo viņš nerunās no sevis, bet runās to, ko dzirdēs, un pasludinās jums visu, kas nāks. 14 Viņš pagodinās mani, jo viņš ņems no tā, kas ir mans, un jums pasludinās. 15 Viss, kas pieder Tēvam, ir mans, tādēļ es jums sacīju: viņš ņems no tā, kas ir mans, un jums pasludinās. Jāņa ev. 16:12-15

“Nekad nepārtrauciet mācīties”

Sprediķis Trīsvienības svētdienā

Jēzus ceļoja pa Svēto zemi, mācīdams savus mācekļus apmēram trīs ar pus gadus.

Šajos gados mācekļi mācījās, kā sekot Dievam. Jēzus mācīja, ka Dieva valstība ir kā tēvs, kuram ir divi dēli, kā labais samarietis, kā sinepju grauds utt. Mācekļi piedzīvoja, kā dziedina slimos, atgriež redzi neredzīgajiem, pabaro tūkstošus, un Pēterim bija prakse, kā staigāt pa ūdens virsu. Tieši pirms Jēzus gatavojās atstāt savus mācekļus, Viņš dod mācekļiem noslēguma runu viņu turpmākajai kalpošanai.

Vai Jēzus pasaka mācekļiem, ka viņiem ir tās prasmes un zināšanas, kas viņiem ir vajadzīgas? Vai Jēzus pasaka mācekļiem, lai tie apstājas studēt, mācīties un augt? Nē! Jēzus it kā saka, es jums sūtīšu privātskolotāju vai “tutor”, kā angļiski saka.

Mūsu stāsts šodien ir daļa no vienas Jēzus uzrunas. Tā sākas 14. nodaļā, tieši pirms Jēzus nomazgā mācekļu kājas. Vai jūs atceraties, ko Jēzus teica tajā gadījumā? Tas ir OK, ja jūs neatceraties, jo Jēzus teica, ka Gars mums atgādinās par visu. Būtībā Jēzus mums saka, ka mūsu izglītošanās nav beigusies. Jēzus saka: “Man vēl ir daudz, ko jums teikt, bet šobrīd jūs to nespējat nest.” Gars mums ne tikai atgādinās tās lietas, ko esam pierakstījuši mūsu piezīmēs... Gars mums arī mācīs jaunas lietas, kuras mēs vēl nebijām gatavi iemācīties. Tātad, kas mums vēl ir jāiemācās? Mēs visi te pārsvarā jau esam absolvējuši! Nekad nepārtrauciet mācīties!

Jūs visi jau esat pabeiguši studijas. Un sakiet: “Ko? Es vairs nevaru neko iemācīties!” Bet ir lietas, ko nevaram iemācīties skolās! Man ir izglītība teoloģijā! Es sāku mācīties universitātē Montreālā pirms 8 gadiem! Bet zini ko, es esmu daudz ko iemācījies arī ārpus skolas, kalpojot draudzēs, kā arī dzīve ir bijusi liela skola. Nekad nepārtrauciet mācīties! Nekad nedomājiet, ka jūs esat sasnieguši jūsu gala mērķi. Turpiniet jautāt jautājumus un meklēt atbildes. Dievam vēl ir daudz, ko Viņš vēlas jums mācīt! Labais vēl stāv priekšā! Ļaujiet Svētajam Garam jums iemācīt jaunas lietas! Ir arī jāsaprot, ka ir lietas, ko mēs neiemācīsimies. Mums ir jāturpina mācības baznīcas matēmatikā.

Šodien ir Trīsvienības svētdiena. Mēs svinam ticību, ka ir viens Dievs trīs personās. Mēs šo mēģinām gudri izskaidrot simbolos, kā piemēram, trīsstūros. Bet mēs būtībā mēģinām teikt, ka viens + viens + viens sanāk viens! Baznīcā mēs to saucam par mistēriju. Kad mēs kaut ko nevaram saprast, tā ir mistērija. Mēs ticam, ka Jēzus bija 100% cilvēks un 100% Dievs. Tātad 100% cilvēks un 100% Dievs sanāk 100% Jēzus. Kā Dievs, kas radīja pasauli, kļuva par zīdaini, kam bija jāiemācās, kā teikt “mamma” Marijai? Ko domājat? Nākamo reizi, kad mēģināt savest kārtībā jūsu čeku grāmatu un jūs sakāt, man ir nauda manā kontā, un banka saka, ka jums nav...tā ir mistērija! Bet zini ko? Dzīvē bieži vissvarīgākās lietas nevar izskaidrot! Dzīvē tajos brīžos, kad nevaram izskaidrot lietas, Dievs ir ļoti klātesošs.

Brīžos, kad piedzīvojam negaidītu vai gaidītu mīlestību, žēlastību, mieru vai traģēdiju.... Dievs ir klātesošs. Iemācieties pieņemt dzīves mistērijas. Un sagaidiet, ka Svētais Gars jūs mācīs brīžos, kad jūs to vismazāk sagaidāt! Mēs mācāmies no cilvēkiem. Rītā ir “Memorial Day”, diena, kad pieminām varoņus, ir iespēja mācīties no viņu mīlestības un padevības. Mēs visi vēl esam skolā! Mums stāv priekšā piedzīvojumi! Dievs vēl daudz vēlas mums mācīt! It kā Dievs daudzas šīs lietas varēja mums jau agrāk pateikt, varbūt mēs vēl nebijām gatavi tās iemācīties. Dievs vēlas ceļot ar mums. Mums ir jābūt gataviem mācīties. Visu vienmēr nevarēs izskaidrot! Esiet gatavi mācīties brīžos, kad mēs to nesagaidām, un no cilvēkiem, no kuriem to nesagaidām ...Nekad nepārtrauciet mācīties!

DIEVKALPOJUMI

Jūlija un augusta dievkalpojumi un ziņojumi

- Svētdien, 7. jūlijā, Dievkalpojuma **NEBŪS**. Aicinām apmeklēt vietējo draudzi.
- Svētdien, 14. jūlijā, plkst.10:00 *Astotā svētdiena pēc vasarsvētkiem*. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 21. jūnijā, plkst.10:00 *Devītā svētdiena pēc vasarsvētkiem*. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 28. jūlijā, plkst.10:00 *Desmitā svētdiena pēc vasarsvētkiem*. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 4. augustā, plkst.10:00 *Vienpadsmitā svētdiena pēc vasarsvētkiem*. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 11. augustā, plkst.10:00 *Divpadsmitā svētdiena pēc vasarsvētkiem*. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 18. augustā, plkst.10:00 *Trīspadsmitā svētdiena pēc vasarsvētkiem*. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 25. augustā, plkst. 10:00 Kapu svētki *Crystal Lake* kapsētā, 3816 Penn Ave N, Mineapolē, MN 55412.
- Svētdien, 1. septembrī, DIEVKALPOJUMA **NEBŪS** (Labor Day). Aicinām apmeklēt vietējo draudzi.
- Svētdien, 8. septembrī, plkst. 10:00 Brīvdabas dievkalpojums, bērnu svētki un piknīks kopā ar Latviešu skolu. *Bush Lake Park „Shelter 2”* Adrese: 9401 W Bush Lake Road. Piknīks būs groziņu veidā. Lūdzam pieteikties līdz 1. septembrim.

Ar mūsu mācītāju Dāgu Demandtu var satikties pēc dievkalpojumiem, kā arī trešdienās baznīcā no plkst. 10:00 - 14:00, visi laipni lūgti! Ar Dāgu var sazināties, zvanot 612-280-9333 vai dagdemandt@hotmail.com

Lūdzu ievērot, ka mācītājs Dāgs mācīs Gaŗezera vasaras vidusskolā no 1. līdz 13. jūlijam.

Mācītājs būs atvaļinājumā un apciemos draudzes māsu draudzes Latvijā no 1. līdz 21. augustam.

- Svecīšu vakars kapos - sestdien, 9. novembrī, plkst.17:00 (5os p.p.) -

Draudzes KOPĒJU kalpošana.

- Svētdien, 14. jūlijā - A. Švalbe, Ģ. Jātnieks.
Svētdien, 21. jūlijā - S. Straumane, A. Vīksniņš.
Svētdien, 28. jūlijā - S. Pētersone, V. Treiberga.
Svētdien, 4. augustā - A. Švalbe, G. Luss.
Svētdien, 11. augustā - L. Zoltnere, V. Treiberga.
Svētdien, 18. augustā - S. Pētersone, S. Straumane.
Svētdien, 25. augustā - Ģ. Jātnieks, V. Konters.
Svētdien, 8. septembrī - V. Treiberga, L. Zoltnere.

“Latvijas Avīzes” žurnalistu saruna ar archibīskapu Elmāru E. Rozīti.

Latvijas luterāņu Baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL) archibīskapam Elmāram Ernstam Rozītim ir uzticēti LELB pirmā archibīskapa Teodora Grīnberga amata rīki - zizlis un krusts. Viņa parraudzībā ir latviešu luterāņu draudzes visā pasaulē, un sarunā ar “LA” žurnalistiem Voldemāru Krustiņu, Daci Kokareviču un Ivaru Cišu archibīskaps stāsta, kā sokas diecēzē, “kur saule nekad nenoriet”.

V.Krustiņš: - Pārliecinu mūsu varasvīrus, ka vajag izdot kādu enciklopēdiju jeb konversācijas vārdnīcu, lai parādītu arī tos cilvēkus, par kuriem zināšanās mums 50 gadu laikā radušies robi. Izņemot ārzemēs izdotos enciklopēdiskos sējumus, informācijas nav. Lasot Amerikā dzīvojošo latviešu literātūru, redzam, ka latviskuma saglabāšanā un latviešu kopā turēšanā milzīga nozīme bijusi tieši draudzēm.

E.E.Rozītis: - Mums ir dārga tautas kolektīvā atmiņa. Tagad, piemēram, Ciānas draudzei Čikāgā ir samērā plašs īpašums, un tur ir skola, kur mācās skolēni, tur ir archīvi, un draudze pilda ļoti plašus sabiedriskus uzdevumus.

V.Krustiņš: - Cik jūsu pārziņā ir draudžu un dvēseļu?

E.E.Rozītis: - Arvien vairāk, jo diemžēl no Latvijas daudzi cilvēki aizbraukuši uz citām Eiropas zemēm, un viņu vidū ir pulka augsti kvalificētu darbinieku. Vācijā vien būs jau pāri par simt latviešu ārstu, kam tur ir laba reputācija. Nodevas starptautiskām reliģiskām organizācijām maksājam par 25 800 cilvēkiem. Tie ir draudzēm oficiāli piederīgi, tos mēs varam identificēt un uz viņiem varam paļauties. Vēl ap divsimt tūkstošiem ir to ļaužu, kuri kristīti luterticībā un sevi uzskata par luterāņiem, sūta bērnus skoliņās, dažureiz svētkos aiziet uz baznīcu, bet vairāk neko. Viens no ieganstiem kāpēc viņi ir pa pusei “jā” un pa pusei “nē”, - Amerikā daudzi latvieši ir iebraukuši ar tūristu vīzu un tur palikuši uz dzīvi, tāpēc viņi tur skaitās kā nelegāļi. Un, ja reiz Amerikā kāds ir “nelgālis”, tad vairs nav iespēju pārtapt par “legāli”. Tie cilvēki ir ļoti neapskaužamā stāvoklī - piemēram, ja notiek satiksmes negadījums, kuŗā viņš nav vainīgs, tomēr policiju nevar saukt, jo tiklīdz būs saskarē ar oficiālām iestādēm, viņu izsūtīs. Viņi varbūt vēlas, lai nokrista bērnu, bet lai to neraksta nekādos reģistros. Paldies Dievam, Eiropā mums tādu problēmu nav. Ja Vācijā kāds nelegāli strādātu, viņš būtu muļķis, jo legāls darbs un nodokļu maksāšana garantē iekļaušanos sabiedriskā nodrošinājuma sistēmā ar daudziem labumiem.

V.Krustiņš: - Kā tiekat galā ar savu milzīgo, globālo draudzi?

Šķiet, ka jums nepārtraukti jāceļo lidmamšīnā no vienas valsts uz otru.

E.E.Rozītis: - Šogad tā notika, jo gadumiju pavadīju Austrālijā Latviešu kultūras dienās, un pēc tam bija jāatgriežas Austrālijā vēlreiz. Sidnejā piedalījies apgabalā Sinodē, kas notiek ik pa trim gadiem. Pēc tam, dienu pavadījis mājās Vācijā, izlidoju uz ASV, Sietlu, uz mācītājas Gijas Galiņas ordināciju. Tad devos uz draudžu dienām Floridā. Tā ka man Dievam jāizlūdzas laba veselība! Latvietim ap sevi vajag zināmu telpu, jo viņš pēc dabas ir viensētnieks. Mēs ārpus Latvijas tādēļ tik labi satiekam, ka nedzīvojam tuvu kopā. Bet, lai mēs viens otram nepazustu, mīļais Dievs mums ir dāvājis tādus izgudrojumus kā *internetu* un *skaiņu*. Virsvaldes prezidijs katru mēnesi rīko konferenci *skaiņā*. Ir astoņi prāvesta iecirkņi - četri Amerikā, viens Austrālijā un trīs Eiropā. Lai “melnsvārciem” vien nebūtu noteikšana, Virsvaldē uz katru ordinētu darbinieku nāk klāt viens neordinēts. Visas Amerikas prāvestes un LELBĀL laicīgais pārstāvis arī ir Virsvaldē, un tā pavisam esam 19 lēmēju. Reizēm tiekamies arī klātienē. Ikdienas darbus operatīvi padara Virsvaldes prezidijs.

V.Krustiņš: - Kāpēc savus operātorus neesat paaugstinājuši par bīskapiem?

E.E.Rozītis: - Kā smeļies, katram bīskapam ir liela galva, un, ja katrs vilks savā virzienā, būs grūti noganīt. Pats sevi vairāk uzskatu nevis par ganu, bet par tādu kā ganu suni, kuŗam jātur avis vienkopus. Īstā gana sūtība ir mīļajam Dievam un Jēzum Kristum. Archibīskapa zizlim ir

divas nozīmes. Tā viena - vilku un citus nezvērus turēt prom no ganāmajiem, un otrs, apaļais gals, domāts, lai tā mīļi, pie kājiņas pieskarot, pievilktu klāt. Mans tēvs bija garīdznieks, māte - bērnu ārste, un no abiem kopā esmu mantojis atziņu, ka tam iedeālam un praktiskumam jābūt kopā.

V.Krustiņš: - Vai jūsu draudzēs ir ļaužu pieplūdums? Te, svētdienās skatoties TV pārraidītos dievkalpojumu, redzu, ka cilvēki meklē Dievu. Arī jaunieši, kas parasti ir skeptiskāk noskaņoti.

E.E.Rozītis: - Švābu zemē, kur dzīvoju, ir teiciens, kas tulkojumā skanētu tā: "Visur ir šādi un tādi; vairāk tādi nekā šādi." Arvien jāmēģina vienam otru saprast. Atrodoties ārpus savas zemes, cilvēkam pats svarīgākais vispirms ir fiziski izdzīvot un iekārtoties. Tie pirmie darbi parasti nav vislabāk atalgotie, un ļaudīm nav nemaz tik daudz brīva laika, enerģijas un naudas. Bet cilvēks arī apjauš: ko līdzētu, ja viņam piederētu visa pasaule, bet viņš pazaudētu savu dvēseli, būtību, kā dēļ visam pārējam ir jēga un nozīme. Mēs mēģinām uzrunāt šo stīgu. Dažreiz cilvēki par laicīgo dzimteni vairāk domā un apzinās piederību tai tieši tad, kad tās trūkst, un šīs ilgas viņos ir. Pricējos, ka valstīs, no kuŗām Latvija ir ātri sasniedzama, liela daļa latviešu Ziemassvētkos pazūd, jo aizbraukuši uz tēvzemi. Cenšamies šo piederības izjūtu Latvijai uzturēt dzīvu.

V.Krustiņš: - Kā jūs kā latviešu atchibīskaps jūtaties starp saviem vācu kolēģiem? Vai jums gadījies sprediķot arī vācu dievnamos?

E.E.Rozītis: - Jā, kādu reizīti jau jāparāda, ka mēs tās lietas protam ne sliktāk kā viņi paši. Kad reizēm kādi Baltijas vācieši lūdz, lai izvadū viņu tuviniekus, to uzskatu kā komplimentu. Ārpus Latvijas mums jābūt konkurētspējīgiem.

V.Krustiņš: - Ko tas nozīmē?

E.E.Rozītis: - Vācijā arī pašreizējos grūtos laikos ir samērā labs dzīves standarts. Kāds fabrikas īpašnieks sacīja, ka viņš katru dienu domā, cik daudz labākam viņam jābūt, lai viņš varētu atļauties būt tik daudz dārgāks. Un, ja mēs, latvieši, sevi uzskatām par tik daudz dārgākiem, mums jāpadomā, cik daudz labākiem mums ir jābūt, lai attaisnotu savu dzīvi svešā vidē. Būtu daudz vienkāršāk iekļauties svešā masā. Bet mums varbūt ir kaut kas neatvietoams, un tas ir jāaizstāv.

V.Krustiņš: - Kā izskatās no tālumiem Latvijas laicīgajā dzīvē notiekošais?

E.E.Rozītis: - Protams, ir lietas, par kuŗām pricējos, un lietas, par kuŗām esmu bēdīgs. Mūsu īpašība idividuālisms, kas varētu būt arī pozitīva, var novest pie tā, ka spēki sašķeļas. Tā notika starpkaru posmā, un kaut ko līdzīgu manām arī tagad. Būtu labāk, ja visi turētos kopā veselīgas kopības apziņā. Bet priecīgs esmu par mūsu māksliniekiem un māksliniecēm, dziedātājiem un diriģentiem, jo viņi Latvijas tēlu dara skaidrībā un jauku.

V.Krustiņš: - Par tām Latvijā bēdīgajām lietām jātiek skaidrībā - vai bēdājamies tāpēc, ka ir par ko, vai esam pieņēmuši, ka jābēdājas un latvieši esot pastāvīgi bēdīgi, drūmi. Bet ārzmēs gan visi esot laipni, smaidoši...

E.E.Rozītis: - Latvijā ir daudz kas mainījies uz labo pusi. Bet ir daži sektori, piemēram, izglītība, kur būtu vairāk jāpiestrādā. Senākos laikos varbūt vairāk jauniešos ieaudzināja atbildības izjūtu pret visu kopienu un tās vājākiem locekļiem. Pašreiz iespaids, ka ikviens no visu kopējā labuma grib izraut to vislielāko gabaliņu sev. Baznīcā redzam, ka ārpus Latvijas ir daudzi cilvēki, kuŗi uzņemas pienākumus brīvprātīgi, bez atlīdzības, bet Latvijā varbūt ir grūtāk tādus atrast. Neviena sabiedrība ilgstoši nedarbosies par svētību visiem, ja cilvēkos nebūs pamatlojalitātes pret savu valsti un sabiedrību. Brīžam gan parādās, piemēram, toreiz, kad bija jābalso par valsts valodu. Šajā jomā ir ko darīt kā valstiskām, tā nevalstiskām organizācijām.

D.Kokareviča: - Mūsu avīzes lasītājs Rituma kungs, kuŗš ilgi dzīvojis ASV un tagad atgriezies tēvzemē, vēstulē redakcijai raksta: "Mums ir divi evaņģēliski luteriskās baznīcas archibīskapi. Abi savu sadarbību raksturo kā labu, un tā ir dibināta uz kopīgu ticības apliecību vienā valo-

dā. Jājautā, kādēļ gan divas latviešu luterāņu baznīcas nevarētu apvienoties?”

E.E.Rozītis: - Mēs, kas esam ārpus Latvijas, neesam pret apvienošanos. Esam ar mieru labprāt pieņemt baznīcu Latvijā tādu, kāda tā ir, ja šī baznīca pieņems mūs tādus, kādi esam.

I.Cišs: - Ziemeļu kaimiņzemē ir brīnišķīgs piemērs - ārzemju igauņu luterāņu baznīcai izdevās apvienoties ar vietējo.

E.E.Rozītis: - Jāpiebilst, ka Igaunijā darbojas apmēram 30 mācītājas, tur nebija šo atšķirību attieksmē pret sieviešu ordināciju. Bet no atšķirībām nav jābaidās, tās var izrunāt un strādāt kopā.

V.Krustiņš: - Jums ir viena draudze arī Latvijā. Kad televīzijā rādīja tās dievkalpojumu, redzēju, ka jūsu sacītais sprediķis druksu atšķīrās no tiem, ko pierasts redzēt citās reizēs, un pats dievkalpojums atšķīrās ar vienkāršību.

E.E.Rozītis: - Tajā draudzē, kas reizi mēnesī pulcējas un nomā telpas Vecajā Ģertrūdē, apmēram 60 procentu ir cilvēki, kas agrāk dzīvojuši ārpus Latvijas. Ir labi, ka pastāv atšķirības un ka tās pieļauj.

V.Krustiņš: - Ir cilvēki, kas Valsts svētku dievkalpojumos arvien sēž pirmajās rindās. Reizēm varbūt tie, kas sēž tālāk, savās sirdīs ir pulka tuvāki Tam Kungam nekā tie, kas vēlēšanu iespaidā sēž pirmajā vai otrajā rindā.

E.E.Rozītis: - Te jau savā laikā bija tā sauktā mācītāju partija. Tas nu nav tas, kas nāktu par labu valstij vai baznīcai. Ir labi, ja garīgā un laicīgā sfēra sadarbojas, taču der ievērot principu - ne šķirti un ne samaisīti, un katrs veic uzdevumus savas kompetences robežās. Personām, kas sēž vai stāv pirmajās rindās, reizēm ir savs nolūks - vai tie būtu politiķi vai dāmas. Berlīnes garnizona mācītājs reiz stāstīja, ka viņa baznīca arvien labi apmeklēta. Tā kā dievkalpojumus apmeklēja jauni leitnanti, draudzei pievienojās daudzas jaunas dāmas. Vecāki gāja viņām līdz, un baznīca bija pilna! Kādreiz mīļais Dievs strādā ar ļoti efektīviem paņēmieniem.

V.Krustiņš: - Rietumos nepārtraukti runā par tā saucamo cilvēktiesību pārkāpumu. Bet mūsu avīzes lasītājs vēstulē spriež, ka vismaz Vecā Derība nonāk pretrunā ar cilvēktiesību kanoņiem. Ko jūs par to teiktu?

E.E.Rozītis: - Cilvēktiesības lielā mērā ir izrietējušas no kristīgās ticības, jāatzīst, dažreiz gan sīvā cīņā pret kristīgās ticības tā laika oficiālām autoritātēm. Nedrīkst cilvēktiesības padarīt par ideoloģiju, jo neviena ideoloģija nav par svētību. Arī kristīgā ticība nedrīkst kļūt par ideoloģiju. Cilvēktiesības arvien ir jāpārbauda un jāsalīdzina ar dzīvi pašu kā labāko mērauklu. (*Latvijas Avīze, autore Dace Kokareviča.*)

Latvijas archibīskapa Jāņa Vanaga intervija -(turpinājums).

Divdesmit gadi luterāņu vadībā. Archibīskaps Jānis Vanags

Ģirts Kasparāns: - Vai Baznīcai vajadzētu turēties pie tradicionālās liturģijas, vai arī nepieciešams «modernizēties», ieviešot mūsdienu cilvēkam tuvākas formas, piemēram, mūsdienu mūziku dievkalpojumu laikā?

Jānis Vanags - Nemaināma ir tikai vēsts, ko esam saņēmuši no Kristus: katrs cilvēks ir grēcinieks nevis tādēļ, ka grēko, bet gan grēko tādēļ, ka pēc dabas ir grēcinieks. Grēka alga ir nāve un elle, bet bezgrēcīgais Kristus, nāvi nepelnījis, mira pie krusta mūsu vietā, lai izpirktu no pazudināšanas tos, kas viņam tic. Tiem viņš bez nopelna dāvina savu svētumu un mūžīgo dzīvi. To mēs nevaram mainīt. Tāpat arī Dieva baušļus un citus principus, ko Kristus uzdevis mācīt. Pasaule bieži gaida, ka Baznīca savu mācību pielāgos sabiedrības šā brīža idejām. To mēs nevaram darīt. Tad mēs nodotu savu Kungu un pakļautu briesmām cilvēku dvēseles. Dievkalpojuma ārējās formas mainīt var, tikai jāskatās, cik tas ir lietderīgi. Popkultūras ienāk-

šana baznīcā ir iespējama; arī pats Lutērs ņēma populāras tautas melodijas un pielika klāt kristīgu tekstu. Taču ar to jābūt uzmanīgiem. Arī tradīcijai ir liela nozīme. Piemēram, jums piedāvātu automašīnu un liktu izvēlēties starp divām markām — Volvo vai Mahindra. Kuru jūs ņemtu?

ĢK: - Droši vien Volvo. Par tādu Mahindru neko neesmu dzirdējis.

JV: - Tieši tā. Volvo ir vēsture, tradīcija, zīmols. Mahindra ir Indijā populāra automašīnu marka, bet mēs par to neko nezinām. Kristus aicināja apustuļus, tie ar roku uzlikšanu iesvētīja savus pēctečus, bīskapus. Tie savukārt nākamās bīskapus. Es esmu iesvētīts par bīskapu nepārtrauktā pēctecībā no pašiem Kristus apustuļiem un mācu to pašu, ko viņi. To pašu, ko reformatori. Tas ir uzticams un pārbaudāms zīmols. Mūsu dievkalpojumiem ir noteikta izcelsme un tradīcijas; rituāls un teksti ir noslīpēti gadsimtu gaitā. Baha mūzikai ir kvalitāte, pat ja tā nesapulcina tik daudz klausītāju kā Lady Gaga. Tomēr godīgi jāatzīst, ka šobrīd mēs pat nespējam plaši izmantot modernās formas, jo neesam pacentušies sasniegt izcilību popmūzikas laukā. Tur Aleksejs Ļedajevs mūs pārspēj jebkurā nedēļas dienā. To varam no viņa mācīties.

ĢK: - Ko domājat par tādām kustībām kā Ļedajeva vadītā Jaunā paaudze, kas uz tradicionālo konfesiju fona izceļas ar alternatīvu piedāvājumu? Vai viņi vispār uzskatāmi par kristiešiem?

JV: - Protams, viņi ir kristieši. Man būtu grūtāk sadarboties ar tādām reliģiskām kopām kā Jehovas liecinieki vai mormoņi, kam jau mācības pamatos ir citi avoti, ne tikai Bībele. Jaunā paaudze apliecina Dieva vārdu un Kristus centrālo lomu. Protams, es nepiekrītu visam, ko dažādas jaunās kustības māca, piemēram, Labklājības evaņģēliju: ja pietiekami stipri ticēsi, tad būsi bagāts, vesels un veiksmīgs. Kristiešiem tas nekur nav apsolīts. Jēzus bija veiksmīgs savā misijā, taču nebija ne karjerists, ne bagāts, ne baudīja labklājību. Bet labāk, lai cilvēki apmeklē viņu dievkalpojumus, nekā kaut kur aiz stūra smēķē zālīti.

ĢK: - Jūs esat mēģinājis tuvināties arī ar katoļu baznīcu, uz ko daļa luterāņu raugās ar aizdomām. Vai tas neprasīs pārāk lielus kompromisus?

JV: - Luterisma centrālais teoloģiskais dokuments ir Augsburgas ticības apliecība. Tās priekšvārdā ir teikts, ar kādu mērķi tā ir sarakstīta: «Lai ar ticības jautājumiem saistītos dažādo pušu viedokļus un izteikumus varētu savā starpā mīlestībā, lēnprātībā un laipnībā abpusēji uzklaut, apdomāt un apspriest, lai (...) atgrieztos pie vienas vienkāršas patiesības un kristīgas vienprātības, lai mēs turpmāk varētu aptvert, paturēt un atbalstīt vienu patieso reliģiju.» Baznīcas vienotība uz Bībeles un apustuļu pamata ir luteriskās reformācijas mērķis. Īstenībā būt luterānim nozīmē arī būt oikumeniskam. Dialogs starp luterāņiem un katoļiem pasaulē notiek jau desmitiem gadu. Ir parakstīti kopīgi dokumenti, tiek gatavoti jauni. Tas ir nopietns, atklāts un globāls process. Latvijas Baznīca ir šī dialoga daļa. Tādas ziņas kā savulaik *De facto* par Latvijas luterāņu baznīcas pievienošanos katoļiem pelna Zelta avenes par kuriozāko paziņojumu LTV vēsturē. Tā lietas vienkārši nenotiek.

ĢK: - Nesen publicētā jaunā Bībeles tulkojuma sagatavošanu koordinēja mācītājs Juris Cālītis, kurš savulaik izslēgts no LELB. Līdzīgi notika ar Māri Santu. Kāda būtu jūsu atbilde kritiķiem, kas jums pārmet nevēlēšanos pieņemt atšķirīgus uzskatus?

JV: - Arī man ir žēl, ka mums nācās šķirties no Juŗa Cālīša. Viņš ir patīkams un gudrs vīrs, dara lielisku darbu ar bērniem Zvanniekos. Tomēr baznīcai ir sava iekšējā kārtība. Mūsu Sinode ir lēmusi, ka neviens nevar ieņemt amatu, ja svētī viendzimuma savienības vai māca, ka homoseksuāla kopdzīve ir pieņemama alternatīva vīrieša un sievietes laulībai. Gan Juris Cālītis, gan Māris Sants apzināti gāja pret šo likumu. Sekas bija iepriekš paredzamas. Un tad vēl tā piedalīšanās *mūnistu* vīna ceremonijā. San Mjang Mūns māca, ka Jēzus «izgāza» savu misiju, tādēļ Dievs Jēzus vietā sūtīja citu mesiju — pašu Mūnu. Piedalīties vīna ceremonijā nozīmē atzīt Mūnu par Kungu un Jēzu par *lūzeri*. Tie vairs nav atšķirīgi uzskati, tā, manuprāt,

faktiski ir pāriešana citā reliģijā. Uzskatu dažādība var būt, bet tik ilgi, kamēr paliekam uz kopīga pamata. Ja jūs būtu piedalījies mūsu mācītāju konferencēs, tad redzētu, ka neviens netiek vajāts par atšķirīgiem uzskatiem vai pat skarbu kritiku.

ĢK: - Ko jūs ieteiktu darīt cilvēkiem, kas izjūt homoseksuālas tieksmes? Vispār atturēties no seksuālās dzīves vai arī mēģināt «izārstēties» un atrast pretējā dzimuma partneri?

JV: - Es viņiem teiktu: *Welcome to the club!* (Laipni lūgti klubā — angļu val.) Mēs visi cīnāmies ar savām grēcīgajām tieksmēm. Krītam un ceļamies augšā visa mūža garumā. Nožēlojam grēkus un ticam uz Kristu. Pūlamies ar Dieva palīgu izlabot savu dzīvi. Ir liecības, ka ticība ir palīdzējusi homoseksuāļiem mainīt savu orientāciju. Ja arī ne, tad saskaņā ar pirmo no Lutera tēzēm cīnīties ar grēku ir visa kristieša dzīve. Attaisnojums, ko lieto, lai leģitimētu vai pat svētītu homoseksuālu dzīvesveidu, tikpat labi var attiecināt uz pedofiliem. Galu galā arī pedofili neizvēlas savu orientāciju, bet tādi ir piedzimuši.

ĢK: - Pedofili seksuāli izmanto nepilngadīgus bērnus. Tas, ko guļamistabā dara pieauguši geji vai lesbietes, ir viņu pašu darīšana.

JV: - Tas ir mūsu šī brīža pieņēmums. Antīkajā sabiedrībā teica, ka tas, ko pedofils dara savā guļamistabā, ir viņa darīšana. Pavisam nesen arī homoseksuālisms bija kaut kas nosodāms. Masu mediji īsā laikā mainīja oficiālo uzskatu par homoseksualitāti. Ja neturamies pie Bībeles vadlīnijām, tad pie attiecīga pasūtījuma un aktīva lobija tikpat viegli un ātri mainīs arī uzskatus par pedofiliju, incestu un visu pārējo. Mēs neviens nevaram izvēlēties savas noslieces, bet mūsu atbildība ir tās turēt grožos.

ĢK: - Vai sabiedrības normām vienmēr jāpaliek nemainīgām? Pirms pusgadsimta Amerikā melnādainais nedrīkstēja precēties ar balto; mūsdienās šādu likumu uzskatītu par nosodāmu rasisma izpausmi.

JV: - Normas pastāvīgi mainās. Reizēm tām pat vajag mainīties uz labu. Tomēr nav labi mainīt to, ko Dievs ir noteicis ar gudru ziņu. Galu galā, viņš ir mūs radījis, tādēļ pazīst caurcaurēm. Viņš zina, kas mums nāk par labu. Baušļi ir doti cilvēku labklājībai, ne mocīšanai. Ja to ignorējam, tad kaitējam sev un visai sabiedrībai. Rasu segregācija nav Bībelē pavēlēta. Cilvēki to ieviesa, un cilvēki atmeta. Citādi ir ar homoseksuālismu, laulības pārkāpšanu, zagšanu vai melošanu. Šo lietu legalizācija sabiedrībai kaitētu, bet Dievu darītu par neļēgu un meli.

ĢK: - Vai tikmēr, kamēr esat Latvijas luterāņu vadītājs, sieviešu ordinācijas jautājums ir pilnībā atcelts?

JV: - Tieši pašlaik diskusija ir atjaunojusies, lai gan no negaidītas puses. Divi Baznīcas iecirkņi ierosināja ierakstīt Baznīcas satversmē, ka ordinēt drīkst tikai vīriešus. Noteikumi paredz to pārrunāt. Kad kandidēju uz bīskapa amatu, brīdināju, ka sievietes neordinēšu. Tas bija viens no iemesliem, kādēļ mani vispār ievēlēja. Pieņemu, ka arī tagad šo nostāju atbalsta vairākums mūsu garīdznieku, un nedomāju, ka mans pēctecis būs liberālāks par mani. Tā nav sieviešu noniecināšana, viņas dara lielu un vērtīgu kalpošanu daudzās Baznīcas darba jomās. Tomēr tā ir no Bībeles gana skaidri secināma pārlicība, pie kā turas gandrīz visas baznīcas Latvijā. Esam par to daudz diskutējuši ar vācu kolēģiem. Domāju, ka mūsu atšķirīgā nostāja tāpat izpauž atšķirību starp «vecu» un «jauno» ticību.

ĢK: - Kāds ir jūsu viedoklis par mācītāja Juŗa Rubeŗa praktizēto kristīgo meditāciju? Vai šī prakse ir atbilstoša LELB vadlīnijām?

JV: - Man liekas zīmīgi, ka visas vietas viņa rekolekciju namā ir aizņemtas pusgadu uz priekšu. Tātad interese par kristīgo reliģiju arī Latvijā nekur nav pazudusi. Vienkārši cilvēkus sāk interesēt citi kristietības aspekti. XIX gadsimtā bija cieņā racionāli skaidrojumi un ētiskas pamācības. Tagad cilvēkus daudz vairāk interesē personīgs Dieva piedzīvojums, dvēseles ceļš. No baznīcas gaida līdzgaitniecību iekšējā izaugsmē. Vai tas ir kas jauns? Īstenībā ne. Baznīcai gadu simtos par to ir uzkrāts daudz zināšanu un liela pieredze. Tā tikai jāaktualizē un jāliek lietā. Juris Rubenis ir izvēlējis meditācijas skolu, kas vairāk saistās ar tā saukto apofātis-

ko teoloģiju, saskaņā ar kuru Dievs ir neizzināms, tādēļ jāatraisās no visiem priekšstatiem par Viņu. Ir arī citas meditācijas un rekolekciju formas, kuras vadīt esmu mācīties gan es pats, gan arvien vairāk mūsu mācītāju. Katrā ziņā rekolekciju kustībai es redzu labu perspektīvu.

ĢK: - Vai Rubenim nedraud mācītāja Cālīša liktenis?

JV: - Juri Rubeni es pazīstu jau 30 gadu; viņš vienmēr ir bijis meklētājs ar plašu skatu, taču nekad nav novērsies no Kristus un ir bijis lojāls savai baznīcai. Amata brāļi viņa jauno kalpošanu tiešām vērtē dažādi. Jautājumu un arī kritikas ir gana daudz, jo tas ir kaut kas visai neierasts luterāņu baznīcai. No otras puses, bieži vien tieši neparastais ir nesis labus augļus. Visvairāk piesardzību izraisa paralēles ar meditāciju Austrumu reliģijās. Tas nozīmē, ka šīs lietas vēl savā starpā pamatīgi jāizrunā. Taču es gribu uzsvērt kaut ko būtisku: meditācija neatceļ ne baznīcas mācību, ne dievkalpojumu, ne citas lūgšanas. Gluži pretēji — katram, kas grib meditēt, vajadzētu vēl labāk pārzināt savas baznīcas uzskatus, jo tas ļauj interpretēt meditācijā iegūto pieredzi. Meditācija arī nerisina jautājumu par dvēseles pestīšanu, bet par cilvēka kristīgu ikdienas dzīvi. Tiem, kas meditē, joprojām ir spēkā tas pats Dieva likums un evaņģēlijs.

ĢK: - Tieslietu ministrijas pārskats pērn vēstīja, ka Latvijā ir vairāk nekā 700 000 luterāņu. Jūsprāt, vai pie luterāņiem var pieskaitīt arī cilvēkus, kas baznīcā parādās labākajā gadījumā pāris reižu gadā?

JV: - Šis skaitlis ir aptuvenš, bet arī nav gluži patvaļīgs. Tas ņemts no SKDS pētījuma, cik cilvēku Latvijā sevi atzīst par luterāņiem. Ar precīziem skaitļiem ir grūti, jo 50 padomju gadu laikā kristītos bieži neregistrēja, mājās slepeni nokristīja, un viss. Ir konfesijas, kas savus locekļus neregistrē vispār, tikai lēš, cik tādu varētu būt. Šajā kontekstā mums nākas nosaukt kādu skaitli. Stingri ņemot, par ticīgu var saukt cilvēku, kas atbilstoši ticībai pieņem lēmumus un izdara savas ikdienas izvēles. Pēc šādas mērauklas luterāņu Latvijā ir daudz mazāk, nekā rāda aptaujas. Taču mēs arī nevēlamies būt ekskluzīvs klubs. Mūsu baznīca ir atvērta un pieejama visiem, kas sevi sauc par luterāņiem.

ĢK: - Pirms dažiem gadiem ekonomikas krīze diezgan smagi skāra arī LELBU, jums bija nopietnas finansiālās problēmas. Vai šobrīd tās ir atrisinātas?

JV: - Mēs tiešām nepratām prognozēt nekustamā īpašuma tirgus sabrukumu. Varbūt varam sevi mierināt, ka nebijām vienīgie tādi ne Latvijā, ne pasaulē. Īpašumu mums ir diezgan daudz. Redzot, kā to vērtība kāpj debesīs, domājam — kādēļ mums to neizmantot, lai strauji attīstītu Baznīcas darba nozares un pieliktu algas mācītājiem, no kuriem daudzi bija starp trūcīgākajiem sabiedrības locekļiem? Tā arī izdarījām. Taču īpašumu vērtības kritums Latvijā bija otrais lielākais pasaulē. Ja tas skāra visu valsti, būtu dīvaini, ja tas nebūtu trāpījis arī mums. Nācās pat pārdot vairākus namus, lai atalgojuma kritums nebūtu tik krass un sāpīgs. Cilvēki tomēr svarīgāki par namiem. Stāvoklis ir stabilizējies, lai gan viegli nav arī tagad. Runas par Baznīcas bankrotu gan bija liekas, jo pat dziļākajā krīzes punktā mūsu īpašumu vērtība pārsniedza parādsaistības.

ĢK: - Vai šo 20 gadu laikā jums nekad nav bijušas šaubas par izraudzītā kursa pareizumu?

JV: - Viegli ir turēties pie uzskatiem, ja tie skar tikai tevi. Kad tavi uzskati ietekmē citu cilvēku dzīvi, piemēram, jautājumā par sieviešu ordināciju, tad vienmēr ir ja ne šaubas, tad vismaz dzinulis savu nostāju atkal un atkal pārbaudīt. Šā paša iemesla dēļ man nepatīk monarha vara. Apmēram zinu, ko par manu autoritārismu runā ārpusē, taču īstenībā es ļoti paļaujos uz kopīgiem lēmumiem. Manu priekšteču vadības stils bija daudz vienpersoniskāks — arī laiks bija tāds. Kopš stāšanās amatā esmu Baznīcas vadības procesu padarījis koleģiālāku, jo augstu vērtēju savu amata brāļu padomu.

ĢK: - Vai pēc ievēlēšanas par archibīskapu izdevās saglabāt agrākos draugus?

JV: - Ziniet, ir tāds joks: «Kādā klosterī pusdienlaikā pienāk ziņa, ka viens no brāļiem iecelts par bīskapu. Blakus sēdošais mūks pieliecas viņam pie auss un saka: «Apsveicu, tēvs, turp-

māk jūs vairs nekad nesaņemsiet sliktu ēdienu vai patiesu vārdu!»» Šajā jokā ieskanas dzīves pieredze. Nonākot priekšnieka lomā, attiecības vienmēr mainās. Par saviem draugiem uzskatīju gan Juri Cālīti, gan Māri Santu, bet pienāk brīdis, kad ir pienākums nolikt draugu būšanu malā. Taču nav jau tik traki. Daudzus savus kolēģus izjūtu kā draugus, un tādi man ir arī ārpus Baznīcas.

ĢK: - Par savu ticību Dievam nekad neesat šaubījies?

JV: - Paldies Dievam, ne. Lai arī kas ir bijis jāpiedzīvo, nekad nav radušās šaubas par Dieva labestību.

ĢK: - Pat grūtākajos dzīves brīžos?

JV: - Tieši grūtākajos brīžos mīloša Dieva klātbūtne bija spēka avots, kas palīdzēja piešķirt jēgu tam, kas notiek. Drošība par Dieva labestību ļāva saglabāt cerību un atrast ceļu tālāk. Kristietība jau nav baušļu skaldīšana vai dogmu iekalšana, kristietība ir mīlestība uz Dievu, dzīve kopā ar Viņu. Skatos uz XIII gadsimta svēto Asīzes Francisku, kurš bija daudz nabadzīgāks par ikvienu mūsdienu Latvijas iedzīvotāju, bet rakstīja fantastiski priecīgu dzeju. Viņš jutās saskaņā ar Dievu. Tā ir neapraķstāma sajūta, un brīdī, kad to izdodas sasniegt, cilvēks patiešām ir laimīgs.

Jānis Vanags. Īsā versija.

Dzimis 1958. gada 25. maijā Liepājā. Izglītību ieguvis Liepājas 5. vidusskolā, LU Ķīmijas fakultātē un LELB Teoloģijas seminārā. Strādājis par ķīmijas skolotāju Rīgas 31. vidusskolā, bet no darba atlaists, jo pievērsies baznīcai. 1985. gadā ordinēts mācītāja amatā, kalpojis Saldus, Gaiķu, Skrundas un Lutriņu draudzē. 1993. gada 26. janvārī ievēlēts un 29. augustā iesvētīts archibīskapa amatā. Misūri Sinodes teoloģijas seminārs viņam piešķīris teoloģijas goda doktora gradu. Apbalvots ar II šķiras Triju Zvaigžņu ordeni. Precējies, sieva Baiba, bērni Gatis, Elizabete un Kristis (1980–2007).

Luterāņi par Vanagu.

Juris Rubenis, luterāņu mācītājs un teologs: - Būt par Baznīcas vadītāju mūsdienās ir nepateicīgs darbs; ar cieņu iztuos pret ikvienu, kas nes šo krustu. Mūsu Baznīcu archibīskaps Vanags vadījis ļoti grūtā laikā, jo viņu apšaubā no visām pusēm: vieniem šķiet, ka viņš ir pārāk konservatīvs, bet konservatīvais spārnš domā, ka Vanags ir pārāk liberāls. Gudram vadītājam jāmeklē veidi, kā vienot, un archibīskaps Vanags darījis visu, kas bijis viņa spēkos. Viņš mēģinājis īstenot līdzsvarotu pieeju, respektējot vairākuma uzskatus. To, ka viņš pārstāv Latvijas luterāņu vairākuma uzskatus, parāda Sinodes balsojumi; 60–70 procenti luterāņu ir ļoti apmierināti ar šo kursu.

Juris Cālītis, mācītājs: - Man ļoti žēl, ka vēl astoņus gadus pēc manas izslēgšanas par šīs rīcības pamatojumu tiek uzdotas pilnīgas muļķības. Mana izslēgšana no LELB mācītāju sarakstiem galvenokārt bija saistīta ar *praida* laikā Anglikāņu baznīcā notikušo dievkalpojumu. Vēlāk tika piekabināta arī Mūna lieta, kas bija pavisam greizi interpretēta. Tie bija safabricēti iegansti. Ja Baznīcas vadītājs iedomājas, ka viņa pienākums ir aizstāvēt konservatīvus vai liberālus uzskatus, tas nav īsti pareizi. Viņam jāaizstāv kristīgās baznīcas vērtības, kas nav ne konservatīvas, ne liberālas, bet gan atvērtas, žēlsirdīgas, cilvēku izprotošas un pieņemošas. Manuprāt, tas ir kristietības pamats: cilvēka pieņemšana un saistīšana ar Dieva visaptverošo labestību.

Rudīte Losāne, Latvijas Luterāņu sieviešu teologu apvienības valdes priekšsēdētāja: - Mēs neesam mierā ar to, ka Baznīca pārtraukusi sieviešu ordināciju. Latvija savulaik bija viena no pirmajām valstīm Eiropā, kas to uzsāka, mūsu sievietes ļoti labi un auglīgi kalpoja mācītāja amatā. Manuprāt, sieviešu ordinācijas apturēšana bija garīga vardarbība pret sievietēm, kam tika liegta iespēja turpināt savu darbu. Mēs esam pārliecinātas, ka sieviešu ordinācija ir jāatjauno. Mūsdienās tā ir viena no luterāņu baznīcas identitātēm, kas nav pretrunā ar Svēto Rakstu vārdiem. (*Žurnāls Sestdiena*, 2013. gada 1. februāris, autors Ģirts Kasparāns)

LELBA Viesmīlības gads 2013

Neaizmirstiet viesmīlību! Svešiniekus uzņemdami, daži, pašiem nezinot, ir uzņēmuši eņģeļus. (Ebr. 13:2)

Ielūdzot pie sevis ciemos radus un draugus, parasti gatavojam cienastu, uzkopjam māju, arī iekšēji sagatavojamies savus mīļos cilvēkus uzņemt ar smaidu, labvēlību un mīlestību. Tas nav nedz grūti, nedz neparasti. Pati gatavošanās un gaidīšana ir daļa no tās sajūsmas un prieka, ko piedzīvojam ciemiņus uzņemot - pat tad, ja tas prasa daudz darba. Visbiežāk savu izpratni par viesmīlību balstām uz šādu pieredzi, kad mums ir darīšana ar mūsu draugiem, radiem un paziņām. Retāk mums ir izdevība uzņemt cilvēkus, kurus nekad iepriekš neesam satikuši vai pazinuši. Līdzīgi tas notiek arī mūsu draudžu dzīvē. Vai šādās reizēs esam ievērojuši, kā mainās mūsu attieksme un izturēšanās? Kādas domas, izjūtas un pieredzi sagaidām un piedzīvojam, aicinot savā vidū kādu, ko nepazīstam? Vai esam tikpat sajūsmināti un atvērti uzņemot svešiniekus, kā uzņemot savējos? Vai kādreiz uzdrošināmies ar nodomu savu namu vai dievnamu atvērt tieši svešiniekiem? Kādēļ vispār mums būtu nepieciešama šāda atvērtība?

Aicinām mūsu draudžu vadītājus un draudžu locekļus uzdot sev šos jautājumus un kopīgi meklēt atbildes uz tiem šajā gadā, kuru LELBA pārvalde izsludina par VIESMĪLĪBAS GADU. Atbildes meklēsim gan lasot par viesmīlības tēmu Svētajos Rakstos, gan praktizējot savā un savu draudžu dzīvē to, ko esam iemācījušies vai vēlamies piedzīvot, kad aicinām un uzņemam savā vidū svešiniekus.

Viesmīlība ir viena no ļoti svarīgām bibliskām un garīgām tēmām kristīgajā dzīvē, jo īpaši runājot par svešiniekiem mūsu vidū. Tik bieži Dieva vēstneši un pati Dieva klātbūtne Bībeles stāstos parādās vai darbojas svešinieka ietērpā. Jēzus atkal un atkal mums atgādina, ka tas, ko mēs darām kādam, ko nepazīstam, to mēs darām Dievam. Šis Jēzus atgādinājums īpaši šodienas pasaulē ir kļuvis par lielu izaicinājumu. Zinām, cik daudz darba šajā Jēzus aicinājumā savā īpašajā veidā iegulda arī LIRS organizācija, ar kuru mūsu Baznīca sadarbojas jau daudzus gadu desmitus.

Izsekojot tam, kā mēs parādām viesmīlību citiem, neaizmirsīsim atsaukt atmiņā arī tās reizes, kad paši esam piedzīvojuši viesmīlību no svešinieku puses. Tik daudzu latviešu dzīvē šajā kontinentā iesākās tieši pateicoties svešinieku viesmīlībai, kuri uzņēma latviešus savās mājās un savos dievamos. Cik daudzi no mums esam gatavi šodien tādu viesmīlību parādīt kādam citam ieceļotājam, bēglim, imigrantam vai vienkārši svešiniekam, kuru nepazīstam? Reizēm nākas grūti tādu viesmīlību parādīt pat mūsu tautiešiem, kas ieceļojuši nesen vai ienākuši mūsu dievnamā. Reizēm mūsu pašu prātā esam viesmīlīgi, bet mūsu attieksmē, sejās un skatienos lasāma citāda vēsts.

Kopā mācīsimies ne tikai domās, bet arī mūsu sirdīs un sadzīvē būt patiesi viesmīlīgi.

Aicināsim un uzņemsim tos, kas mums nav pazīstami, varbūt pirmajā brīdī pat ne īpaši patīkami. Uzdrīkstēsimies atvērt durvis un sirdis kādam Dieva sūtnim vai vēstnesim, kas varbūt tieši pie mums šajā brīdī ir sūtīts pēc Dieva nodoma. Uzdrīkstēsimies ieskatīties svešinieka sejā un ieraudzīt tajā Kristus klātbūtni.

Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko

Dāmu saimes ziņas.

Jūnija mēnesī pie galdiņa kalpoja Tīna Josta, Baiba Rudzīte, Karīna Ārste Kiršteina, Aija Vikmane, Edija Banka-Demandte.

Ziedus uz altāra lika Tīna Josta, Astrīda Bergmane, Keitija (Katie) un Jānis Paulis Skujiņš, Sarma Straumane.

Par sadraudzību rūpējās Tīna Josta, Irēne Rudzīte, Dāmu saime, Ilze Grotāne un paļīgi 2x.

Aicinām draudzes locekles piedalīties dāmu saimes darbā.

Arī vasaras mēnešos aicinām uzskavēties sadraudzības pusstundās pēc dievkalpojumiem. Ja varat palīdzēt vai ziedot produktus, lūdzu sazinaties ar jūlija-augusta darba grupas vadītāju Aiju Vikmani (952-920-7127).

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Zoltneri (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

***** Aicinājums ziedot archibīskapa algas fondam *****

LELBAs XII Sinode pieņēma rezolūciju aicināt draudzes atbalstīt esošo LELBĀL Archibīskapa algas fondu pēc katras draudzes spējām. Draudžu locekļi ir aicināti un mudināti atbalstīt šo rezolūciju, iemaksājot vienreizēju \$50 maksājumu. Ja katrs LELBĀL draudzes loceklis ziedotu vismaz \$50, tad Archibīskapa algas fonds ir iecerējis savākt \$500,000-\$1,000,000, no kā tad augļus varētu lietot, lai segtu algu un citus archibīskapa izdevumus.

Kāpēc ir jāveido šis Archibīskapa algas fonds jau šodien? Mums vairs ir tikai 2 gadi līdz nākošam archibīskapa vēlēšanām. LELBAs pašreizējais archibīskaps ir Elmārs Ernsts Rozītis, kuŗa termiņš beigsies pēc diviem gadiem. Pašreiz arch. Rozītis saņem savu algu no Vācijas valdības, bet ar nākamo archibīskapu tā vairs nebūs. Es esmu LELBAs pārvaldē un es pārstāvu LELBAs un LELBĀL intereses Latvijā, kā arī citās organizācijās, kā piemēram, Pasaulē Luterāņu Federācijā un Porvoo luterāņu/anglikāņu kopībā. Arch. Rozītis ir pacēlis LELBĀL tēlu, un tas būtu jāturpina. Archibīskaps arī aktīvi dzīvo līdz ar visām LELBĀL draudzēm, bieži piedaloties dievkalpojumos, mācītāju ordinācijās, utt. Es arī redzu, cik lielu darbu LELBA dara.

LELBAs XII Sinode aicināja Ivaru Petrovski, Vilmāru Beiniķi un māc. Aivaru Peldu izstrādāt fonda apsaimniekošanas vadlīnijas, kas ir sekojošas:

- Šis fonds domāts tiem bīskapiem vai archibīskapiem, kas sekos E.E. Rozīša pēdās.
 - Fondu pārskatīs LELBAs un LELBĀL kasieŗi un viens Virsvaldes izraudzīts ieguldījumu speciālists.
 - Bīskapa algu nosaka LELBĀL Virsvalde, atbilstoši paredzētai bīskapa darba slodzei.
 - Tādēļ, ka sagaidāmie algas fonda līdzekļi nebūs pietiekoši, lai izmaksātu pilnu algu nākošam bīskapam, uzskatām, ka bīskaps būs arī kādas draudzes mācītājs, kas viņam maksās vismaz daļēju pamatalgu.
 - Izmaksāt drīkst tikai fonda augļus.
 - Alga izmaksājama tajā valstī, kur bīskaps dzīvos, saskaņā ar vietējiem likumiem.
 - Par fonda likvidāciju lemj Baznīcas Virsvalde.
- Mudinām draudzes locekļus atcerēties šo fondu arī savos testamentos.

Ja veālmies uzturēt latviešu draudzes un Baznīcu nākotnē, mums par to ir jāgādā jau tagad!

LELBAs Pārvaldes priekšnieces laicīgā vietniece Baiba Liepiņa.

*** Mineapoles un St.Paulas **draudzes padome aicina draudzes locekļus ziedot \$10.00 gadā**, lai mūsu draudze var gada beigās nosūtīt maksājumu LELBĀL virsvaldei. Padomes pārrunās 2011. gadā bija paredzēts, ka archibīskapa algas fonda akcija varētu turpināties nākamos 5 gadus. Padomes doma ir, ka draudzes locekļiem ziedojot \$10.00 gadā un turpinot ziedot nākamos gados ir vieglākais veids veicināt mūsu Baznīcas nākotni.

Mineapoles-St.Paulas Latviešu draudze iestājas Latviešu Fondā.

Latviešu Fonds ir brīvprātīgu devēju apvienība, kas veicina latvisko izglītību, kultūru un apziņas saglabāšanu nākotnē. Fonda mude ir "Dosim, dzīvosim!"

Latviešu Fonds jau darbojas 43 gadus, bet nav vēl sasniedzis cerēto 1 miljonu dolāru pamatkapitālu un jaunā valde ir nolēmusi strādāt tieši pie šī jautājuma risināšanas.

Skati rakstu "Laika" 2013. g. 21. nummura (1. jūnijā) 3. lappusē no jaunās LF priekšsēdes Kristīnas Sīmanes-Laimiņas. Tur ir arī norādīts, ka par individuālu biedru var kļūt, ieejot LF mājaslapā <www.latviesufonds> un nospiežot pogu "donate". Var arī pieteikumu nosūtīt pa pastu Latviešu Fonda administratīvai pārstāvei Tijai Kārklei P.O.Box 28696 Oakdale, MN 55128.

LF biedru skaita palielināšanu atbalsta arī Māc. Dr.M.K. Gulbja Piemiņas Fonds un šajā sakarībā piedāvā Latviešu draudzei kļūt par LF biedreni, pieņemot MMKGP \$1,050 ziedojumu vienreizējai un pilnīgai biedru naudas samaksai.

Draudzes padome savā sēdē š.g.11. jūnijā ar pateicību pieņēma šo piedāvājumu.

Draudzes līdzdalība turpinātos ar ikgadējo balsojumu dažādu "lielo projektu" financēšanai, ko veiktu draudzes padome. Šī darbība dotu labu ieskatu par mūsu sabiedrības aktivitāti kultūras laukā un atļautu atbalstīt kādu no projektiem, kam varētu būt arī reliģiska dimensija.

Latviešu draudze, iestājoties LF, kļūst par trešo organizāciju Minesotā, blakus DV un LOAMam, kas jau ir LF biedrenes, un aicina savus locekļus kļūt par individuāliem biedriem.

Minesota visumā ir bijusi samērā kūtra individuālo biedru piesaistīšanā, jo pēc pēdējiem datiem šeit ir tikai 6 pilni "tūkstošnieki". 2009. gadā LF bija 1,160 biedru, no tiem 650 "tūkstošnieku".

Par "tūkstošniekiem" apzīmē tos LF biedrus, kas ir iemaksājuši vienreizējo dalības summu \$1,050. Noteikumi paredz, ka šo summu var nomaksāt arī 9 gadu laikā ar minimālu gada maksājumu \$120, kas nodrošina balsstiesības projektu izvērtēšanā.

Latviešu Fonds ir inkorporēts Mičiganas štatā kā ASV bezpeļņas organizācija un visi maksājumi atvelkami no ienākumiem, nodokļus aprēķinot.

Kopš dibināšanas 1970. gadā LF ir piešķīris dažādiem projektiem vairāk nekā 1,6 miljonu dolāru. Piešķīrumi t.s. "lieliem projektiem", ko izšķir ar biedru balsojumu, bijuši Vasaras vidusskolām (\$36,000), Latvijas Okupācijas muzejam (\$34,000), Grāmatas "Sibīrijas bērni" tulkojumam angļu valodā (\$19,000), Latviešu publikāciju sakārtošanai Helsinku universitātes bibliotēkā (\$18,000), "Latvju enciklopēdija 1962-1982" manuskripta sagatavošanai (\$17,000) un Televīzijas filmas "Latvia a Captive Nation" sagatavošanai (\$14,000). Vēl paliek 5 projekti, kas saņēmuši mazāk par \$10,000 un liels skaits "mazo projektu", kas saņēmuši vienreizēju atbalstu līdz \$2,000, ko piešķir LF valde.

Individuālās iestājanetas, kā jau minēts, var iegūt internetā, vai draudzes kancelejā.

JR

LELBA un LELBĀL draudzēm

par neordinētu draudžu darbinieku - lektoru kursiem

LELBAs XIII Sinodē izskanēja aicinājums atjaunot LELBAs laju/lektoru kursus, kas sagatavotu neordinētus draudžu darbiniekus draudžu garīgās dzīves vadīšanai. LELBAs un visās LELBĀL draudzēs šāda nepieciešamība kļūst arvien lielāka, īpaši situācijās, kad draudzēs nav pieejami mācītāji. Par šādu kursu iespējamību LELBAs draudzes tika informētas jau pirms dažiem mēnešiem.

Šobrīd tiek gatavoti LELBAs un visas LELBĀL laju/lektoru kursi, kuŗu pirmā daļa ir paredzēta no 2013. gada 23. līdz 27. oktobrim Vašingtonas DC latviešu ev. lut. draudzes paspārnē.

Kursu vadītāji un temati:

- māc. Dr. Sarma Eglīte – Liturģija un dievkalpojums.
- māc. Dr. Fritz Traugott Kristbergs – Sprediķu gatavošana un problemātika.
- prāv. Ilze Kuplēna-Ewart – Garīgā dzīve un kalpošana Kristus vārdā.
- prāv. Anita Vārsberga-Pāža – Laju vadība draudzē un Baznīcā.
- prāv. Kārlis Žols – Baznīcas, draudzes un kristietības loma mūsu laika sabiedrībā.

Sabraukšana trešdien, 23. oktobrī. Pēc trim nodarbībās un pārrunās pavadītajām dienām, kursu dalībnieki aicināti svētdien, 27. oktobrī piedalīties Vašingtonas draudzes dievkalpojumā, lai praksē parādītu jau gūtās iemaņas.

Kursu turpinājums – noslēgums notiks 2014. gada vēlā pavasarī vai rudenī. Starp tikšanās reizēm būs „mājas darbi”, kas izdarāmi draudzē, un iespējama pārrunu turpināšana neklātienē. Tie, kas abas reizes piedalīsies, saņems apliecību par kursu beigšanu.

LELBĀL Rītdienas Fonds ir solījis finānciālu atbalstu ar izmaksām kursu dalībniekiem, bet katra dalībnieka draudzei jāsedz daļa no dalības maksas \$200 apmērā.

Tiem, kas vēlas piedalītiesursos, ir nepieciešama draudzes mācītāja vai vietējā apgabala prāvesta rekomendācija, kas, kopā ar savu pieteikumu jāiesūta līdz šī gada 1. septembrim prāvestei Anitai Vārsbergai-Pāžai. Draudzēm lūdzam čeku par \$200 rakstīt uz *Latvian Lutheran Church of Washington, DC* vārdu.

Aicinām draudžu mācītājus, draudžu priekšniekus un draudžu darbiniekus katrā LELBAs draudzē izzināt, kas ir tie cilvēki, kuŗos ir varbūt neatklātas Dieva dāvanas un talanti, kas varētu nākotnē palīdzēt draudzes garīgās dzīves uzturēšanā un vadīšanā, piemēram – vadot dievkalpojumus bez Svētā vakarēdiena, bet arī iespējams – darot citus garīgus pienākumus.

Šie kursi veicinās vispārējo draudžu locekļu aktivitāti un palīdzēs piepildīt mūsu aicinājumu: „*Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā*” (1. Pēt. 2,9). Iespējams, ka tā arī kāds no mūsu draudžu locekļiem varētu atrast, saklausīt sevī aicinājumu kalpot draudzes darbā kā garīdznieks.

prāvests Kārlis Žols kazols@msn.com

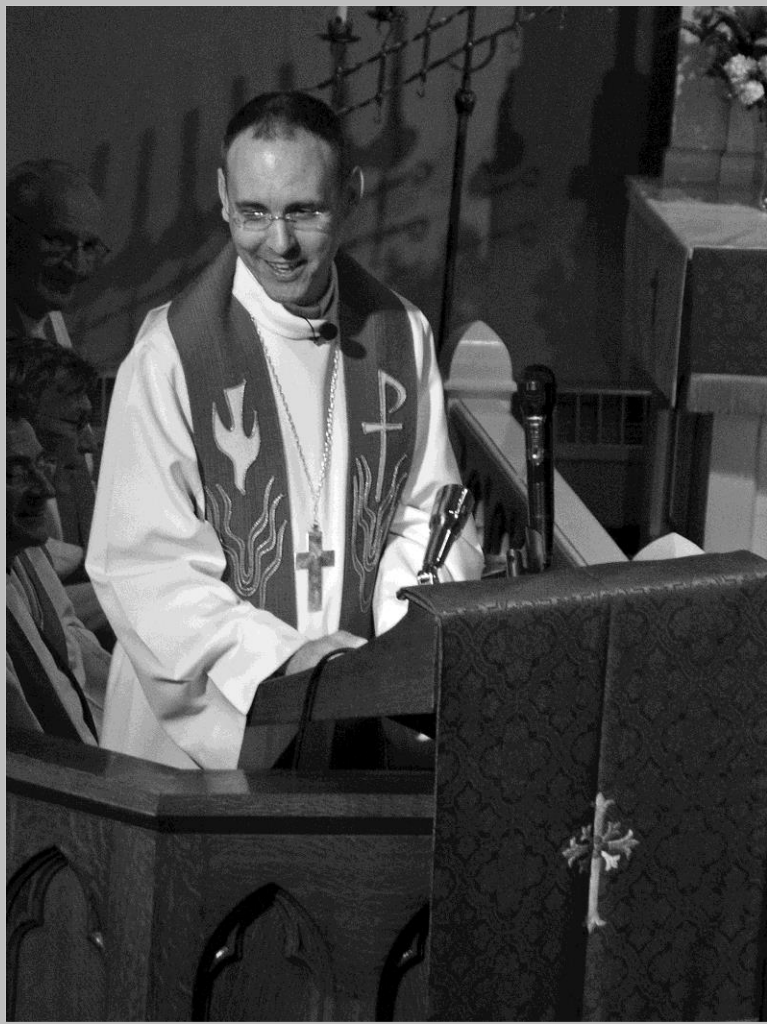
LELBA Teoloģijas nozares vadītājs, Rietumu apgabala prāvests

prāveste Anita Vārsberga-Pāža macanitavp@gmail.com

Vašingtonas ev. lut. draudzes mācītāja, LELBA Austrumu apgabala prāveste
Latvian Ev. Lutheran Church, 400 Hurley Avenue, Rockville MD 20580-3121

Mācītāja Dāga ievēšana amatā
Mineapoles – St. Paulas draudzē 9. jūnijā

Foto: Valdis Miķelsons

Augšā pa kreisi: māc. Dāgs

Augšā pa labi: altārī prāv.
Gunārs Lazdiņš, uzrunājot
māc. Dāgu

Lejā no kreisās: māc. Aivars
Pelds, māc. Maija Cepure-
Zemmele, māc. David Wirt,
prāv. Gunārs Lazdiņš, māc.
Dāgs, stud. theol.
Jennifer Wirt

Augšā: dzied draudzes
koris

Lejā pa kreisi no kreisās:
māc. Aivars Pelds, stud.
theol. Jennifer Wirt,
māc. Dāgs, prāv. Gunārs
Lazdiņš

**Lejā pirmā rinda no
kreisās:** māc. Maija
Cepure-Zemmele, Edija
Banka-Demandta, māc.
Dāgs Demandts, māc.
David Wirt, stud. theol.
Jennifer Wirt

Otrā rinda no kreisās:
māc. Aivars Pelds, Jēzus,
prāv. Gunārs Lazdiņš

6. jūnija kalendāra sastādīšanas sēdē pieteiktie sarīkojumi nākošajam pusgadam:

- 18. jūlijā - Prāta Vētras koncertfilma.
- 25. augustā - Kapu svētki *Crystal Lake* kapos.
- 8. septembrī - Draudzes un Latviešu skolas kopējs izbraukums.
- 14. septembrī - Knuta Lesiņa laureātu koncerts (MLKA).
- 15. septembrī - Latvijas Universitātes gada svētku sarīkojums (KIKIM!).
- 18. septembrī - Teātra izrāde "Bezkaunīgie veči" (Valmieras teātris) (LOAM).
- 27. septembrī - Teātra izrāde "Mēs un mūsu sieva" (LOAM).
- 6. oktobrī - Pļaujas svētki (draudze).
- 20. oktobrī - Koncerts.
- 2. novembrī - IHRC (Imigrācijas vēstures pētniecības centra) vakariņas.
- 3. novembrī - Koncerts (B.A||les grupa).
- 18. novembrī - Latvijas Valsts svētki.
- 5. decembrī - Ziemsvētku tirdziņš (draudze).
- 15. decembrī - Dziesmotais dievkalpojums (draudze).

Pazīstamās Latvijas mūzikas grupas

“Prāta Vētras” KONCERTFILMAS izrāde

ceturtdienā, 18. jūlijā plkst. 7:00 vakarā Latviešu baznīcas lejas zālē!

Vasaras vidus kā radīts, lai kopā ar paziņām noskatītos grupas “Prāta Vētra” koncertfilmu, iejūtoties pagājušās vasaras grupas koncerttūres noskaņās un Latvijas publikas sajūsmīnātajā atbalstā koncerta laikā. Koncertfilmā atspoguļots “Prāta Vētras” koncerts “Vēl viena klusā daba”, kas norisinājās pērnā gada vasaras beigās Mežaparka estrādē. Koncertfilmas garums ir 1,5 stundas.

Filmas izrādīšanu bez maksas 100 vietās visā Latvijā 19. aprīlī atbalstīja saldumu ražotājs “Laima”. Tautiešiem ārpus Latvijas šo iespēju nodrošināja organizācija “Kinopunkts”.

Minneapolisē koncertfilmu rādīs **ceturtdienā, 18. jūlijā plkst. 7:00 vakarā**

Latviešu baznīcas lejas zālē (adrese: 3152 17th Ave S, Minneapolis).

Ieeja par ziedojumu. Būs vieglas uzkodas. *Visi (arī bērni) mīļi aicināti!*

Latviešu skolas vārdā, Indra Halvorsone.

LOAMa 2013. gada adrešu grāmatā ieviesušās divas drukas kļūdas:

Demandts, Dāgs un Edija - 2936 Drew Ave S, Apt 2, Minneapolis, MN 55416;
Dāga tālr. nrs. 612-289-9333, Edijas 612-280-6180.

Ivara Zemmelis tālr. nrs. 651-343-0003.

Atzīmējiet datumus diviem labiem septembra koncertiem!

Pirmo koncertu rīko **Minesotas Latviešu koncertapvienība (MLKA)** Knuta Lesiņa balvas laureātiem: *pianistam Kārlim Gunāram Tirzītīm*, un *klarnetistam Haraldam Klipam* (abi zēni ir 17 gadus veci).

sestdien, 14. septembrī pulksten **16:00 Latviešu baznīcā.**

Ieeja pret abonamenta biļetēm vai \$23.00 pie kases.

Otro koncertu rīko **Korporāciju Kopa Minesotā (K!K!M!)** sakarā ar Latvijas Universitātes gadadienu. Akadēmisko runu "Par Latviešu mūziku ar piemēriem" sniegs E. Dārziņa vidusskolas skolotāja, *pianiste Lelde Paula*, *pianists Kārlis Gunārs Tirzītis*, un *klarnetists Haralds Klips*.

Svētdien, 15. septembrī pulkst. **12:00 Draudzes nama** vidus zālē.

Ieeja par ziedojumiem, sākot ar \$15.00, skolēniem ieeja brīva.

Latviešu skolas absolventi:

Aleksandrs Konters dzimis 1999. gada 12. aprīlī Daugavpilī, Latvijā un pašreiz dzīvo *Prior Lake*, Minesotā. Aleksandrs apmeklēja *Hidden Oaks Middle* skolas 8. klasi. Amerikāņu skolā viņam visvairāk patīk mūzika un zinātnes mācība. Latviešu skolā Aleksandrs sāka mācīties no trīs gadu vecuma. Visvairāk latviešu skolā patika tautas dejas un būt kopā ar draugiem.

Šovasar Aleksis brauks ar "Sveika, Latvija!" programmu uz Latviju un pēc ceļojuma dosies uz Gaņezera Vasaras vidusskolu.

Aleksandrs cer kļūt par jūrnieku un dienēt kaŗa flotē, un turpināt savu izglītību, kā robot-inženieris.

Amēlija Lāčplēse ir dzimusi 2001. gada 1. maijā, Mineapolē. Mācās *St. Paulas Linwood/Monro* skolas 6. klasē. Amēlijai patīk angļu literatūra, zinātnes mācība, mūzika, māksla un teātris.

Amēlija latviešu skolu sāka apmeklēt 6 gadu vecumā; patika dziedāt, spēlēt teātri, dejot un mācīties folkloru, patika arī mācīties gramatiku pie skolotājas Vijas Treibergas.

Šovasar Amēlija kopā ar Aleksandru un Maritu dosies uz Latviju ar "Sveika, Latvija!" programmu. Pēc tam paliks Latvijā un ciemosies ar saviem radiem un ies uz Dziesmu svētkiem. Šovasar šis būs viņas piektais ceļojums pāri okeānam.

Par nākotnes plāniem viņa saka: "Kad izaugšu liela, tad jau jūs redzēsīt!"

Marita Pelēce ir dzimusi 1999. gada 1. martā, Mineapolē, tai pašā slimnīcā kur dzima viņas mamma - *Fairview Riverside*. Amerikāņu skolā viņa nobeigs 8. klasi 3. jūnijā. Skolā viņai visvairāk interesēja matemātika un zinātņu mācība. Kopā ar 14 klases biedriem viņa devās uz *Alabama Space Camp*; tas bija jauks piedzīvojums. Rudenī Marita (Mita) nevar sagaidīt iet uz *Southwest High* skolu.

Latviešu skolā Marita sāka mācīties no trīs gadu vecuma kopā ar Paulu un Aleksi, bija arī Anna un Markuss. Visvairāk Maritai patika dejot un dziedāt. Nākotnē viņa cer turpināt dejot ar Lielo Pērkonīti un varbūt pat dziedāt ar Teiksmu, vai kādu citu grupu.

Šovasar Mita dosies arī uz Latviju ar "Sveika, Latvija!" programmu. Pēc programmas pails Latvijā līdz 31. jūlijam kopā ar savu vecmāmiņu un tanti. Katru gadu vasaras laikā Mita parasti piedalās nometnēs un GSS, ir bijusi arī Katskiļu nometnē.

Pēc vidusskolas nobeigšanas cer iet uz koledžu - *St. Olaf* vai *Luther*. Viņa grib kļūt par inženieri vai kāju ārsti.

Pauls Švalbe ir dzimis 1999. gada 21. aprīlī, *Dearborn*, Mičiganā, šobrīd dzīvo *Jordan* pilsētā Minesotā. Mācās *JMS* 8. klasē. Pauls skolā spēlēja amerikāņu futbolu, dziedāja korī un ansablī *Jaives*, spēlēja trombonu skolas orķestrī.

Latviešu skolā Pauls sāka mācīties no 3 gadu vecuma un viņa pirmā skolotāja bija Rita Pelēce. Latviešu skolā viņam patika mācīties ģeografiju, vēsturi, dziedāšanu un dejojot tautas dejas. Paulam patika arī tikties ar draugiem.

Šovasar Pauls brauks uz Gaŗezeru un mācīsies GVV pirmajā klasē. Pēc vidusskolas piedalīsies 3x3 nometnē.

Rudenī Pauls sāks mācības jaunā amerikāņu vidusskolā *Hopkins, MSSPA (Main Street School of Performing Arts)*.

Pēc vidusskolas bieŗšanas Pauls cer kļūt par dziedātāju, pianistu un komponistu. Visvairāk Pauls vēlētos nodarboties kā *dīdzejs*.

Skolas rats lai tālāk rit.

Kas to varētu iedomāties, ka Mineapoles Latviešu skola darbojas jau vairāk nekā 60 gadu. Skolas sastāvam – skolas saimei cauri izgājuši brīnišķīgi pārzini, skolotāji, atsaucīgi vecāki un atjautīgi bērni. Katrs skolas izaugsmē ieguldīja daļu no sevis, tā veicinot skolas dažādību. Skolas dienā vēl joprojām tiek turpināta sākotnējā tradīcija uzturēt un iemācīt visu latvisko.

Jāsaka, ka pavisam netīšām iespruku skolas pārzines amatā. Kristīnes Konteres iedrošināta un pamudināta sāku ritināt jau iesākto skolas ratu. Lielu atbalstu saņēmu no Laimas Dinglijas, viņa ņēmās ar vecākiem un sekretāres pienākumiem. Ansis Vīksniņš cītīgi rēķināja algas un skolas finanses.

Rats tika ritināts bet gāja jau visādi, kā pa ciņiem, kā pa bedrēm, bet tomēr ritējām tik tālāk. Bet ir labi apzināties savas kļūdas, lai no tām mācītos. Lēnām sāku pilnveidot sevi un mainīt skolas darbības virzienus. Katrs gads nesa jaunas maiņas, jaunas ģimenes, jaunus burvīgus bērnus, jaunus skolotājus, jaunus pasākumus.

Es vienmēr saņēmu lielu atbalstu un labus ieteikumus no Skaidrītes Štolceres, viņa bija mana *mentore*, viņa nekad neskopojās ar ieteikumiem un labiem vārdiem. Pateicoties viņai, iedrošinājos rīkot ALAs skolotāju konferenci, skolotāju kursus, skolas 60 gadu jubilejas balli.

Skolas sarīkojumi un pasākumi nebūtu izdevušies bez skolas vecāku, skolotāju, vecvecāku atbalsta. Bērni vienmēr bija sagatavojuŗies uzstāties - dejoja, deklamēja, dziedāja, spēlēja teātros.

Draudzīgā aicinājuma latvisko labumu tirdziņos vienmēr saņēmu lielu atbalstu no Anas Ozoliņas un Ingrīdas Otto, viņas vienmēr ziedoja paŗu sagatavotos gardumus.

Nevaru nepieminēt pieauguŗo klases skolotāju Aldonu Poni, aicinot vadīt pieauguŗo klasi viņa ar lielu prieku to darīja. Man patika, ka varēju pieiet pie viņas un pajautāt par dažādiem gramatikas jautājumiem rītos pirms skolas. Kad atvadījāmies no Aldonas Pones, viņas klasīti lūdzu pārņemt Maijai Zaeskai, viņa labprāt to pieņēma. Vēlāk to jau sāka mācīt arī Indra Halvorsone.

Cauri visiem ŗiem gadiem saņēmu lielu atbalstu no draudzes, Dāmu saimes, draudzes koŗa, draudzes mācītāja Ulŗa Cepures un mācītāŗas Maijas Cepures–Zemmeles. Liels pal-

dies Visvarim Ģigam, viņš palīdzēja pārvaldīt skolas lielos rēķinus un vienmēr laikus nosūtīja mūsu skolēnu stipendijas uz Gaŗezeru. Bija jauki kopīgi sadarboties ar dažādām organizācijām rīkojot pasākumus. Man visdziļāk atmiņā ir palicis 14. jūnija piemiņas sarīkojums, kur skolas bērni lasīja izvilkumus no „Sibīrijas Bērni” sējuma, kā arī skaistie skanīgie uzvedumi kopā ar kori. Paldies Gunai Kalmītei Skujiņai un Birutai Sprūdai.

Vēlos pateikties Latviešu skolas saimei par jaukajiem vārdiem, burvīgo pūra lādīti (paldies Maigonim Otto kungam), naudas velti, somu, albumu, ziediem un skanīgo dziesmu man aizejot no skolas pārzines amata.

Paldies LOAMam par jauko novēlējumu un naudas ziedojumu, paldies arī K!K!M! par grāmatu, korim par labiem vārdiem un naudas velti, paldies draudzei par mīļiem vārdiem un naudas dāvanu, paldies Akadēmiskai kopai par jauko novēlējumu un ziedojumu. Milzīgs paldies par skaistajiem ziediem, jutos, kā līgava.

Priecājos, ka skolas ratu tālāk ripinās divas visnotaļ spējīgas un darbīgas meitenes - Eva Tone un Indra Halvorsone. Lai skolas rats tik tālāk rit!

Varbūt šovasar satiksimies Gaŗezerā, tur pavadīšu tikai septiņas nedēļas.

Uz tikšanās,

2013. gada skolas pārzine Laila Švalbe.

65 sportisti Minesotas "Starta" vienībās!

Noslēdzot 16. ALAs atklātās meistarības basketbolā un volejbolā varējām konstatēt, ka no 102 dalībniekiem 65 nāca no Minesotas vienībām. Liekas, ka tā būs pirmā reize, kad rīkotāji sūta cīņā vairāk nekā pusi no kopējā sportistu skaita. Par to īpaša pateicība pienākas Krišam Braunam, Kristīnei Duņēnai-Mertz, Miķelim Ģigam un Sarmai (Ponei) Ozmenai, kas sameklēja un pārliecināja visus piedalīties sacenībās. Šis sasniegums varētu būt labs piemērs arī citām latviešu kolonijām: kas meklē, tas atrod!

Svarīgi arī atzīmēt, ka pirmo reizi sacensību vēsturē kāds klubs ieguva pirmo un otro vietu vienā sporta veidā - šoreiz basketbolā.

Kopsummā Minesotas "Starts" izcīnīja 1. un 2. vietu vīriešu basketbolā; 1. un 3. vietu sievietes volejbolā; un 3. vietu vīriešu volejbolā.

Seko vārdisks saraksts ar Minesotas "Starta" sportistiem katrā sporta veidā ar pievienotu izcelsmes aprakstu (minēta latviešu izcelsmes radniecība).

Minesotas basketbolisti. 1.Chris *Braun*-Ramonas Upenas *Braun* vīrs; 2.Markus un 3. Māra *Braun-R.Braun* dēls un meita; 4.Ēriks un 5.Kārlis Duņēni-Egona Duņēna dēli; 6.*Derek Fuhrmann*-Renātes Mucenieces *Fuhrmann* dēls; 7.*Mark Ģiga*-Viļņa Ģigas dēls; 8.Miķelis Ģiga-Visvaŗa un Ausmas Ģigu dēls; 9.*Jeff Herron*-Guntas Pones vīrs; 10.Dāvis, 11. Eriks un 12. Lukas *Johnson*-Lauras Stumbres *Johnson* dēli; 13.Pauls Ješinskis-no Čikāgas; 14.*Michael Kauls-Zigurda* Kaula dēls; 15.*Scott Kauls*-Ivara Kaula dēls; 16.*Brendan Kauls-Scott* Kaula dēls; 17.Viola Karstā-viese no Latvijas; 18.Mārcis Pavārs-savā laika iebraucis no Latvijas; 19.*Joe Polis*-Andŗa Poŗa mazdēls; 20.*Matt* un 21.*Mike Polis*-Jāņa Poŗa mazdēli; 22.*Luke Runka*-Jāņa Runkas dēls; 23.*Joey Ryan*-Olģerta Lindes mazmeitas vīrs; 24.Valters Singers-savā laikā iebr.no LV; 25.Vilnis Stumbris-Gundara Stumbrā dēls; 26.*Chris Thompson*-Māras Vijumas *Thompson* dēls; 27.Vilis Zaeska-Maijas Zaeskas dēls; 28.Zigurds Kauls- treneris.

Minesotas volejbolistes. 1. Laura Avena-*Macalester* koledŗas stud. no Latvijas; 2.Ramona *Braun*-Ivara Upena meita; 3. Aija Cīrule-viese no LV; 4.Kristīne Duņēna *Mertz*-Egona Duņēna meita; 5.*Ashley Fuhrmann*-Valŗa un Anitas Mucenieku mazmeita; 6.Renāte *Fuhrmann*-V.un A.Mucenieku meita; 7.Kristīne Ģiga-V. un A. Ģigu meita; 8.*Sarah Ģiga*-Miķeŗa Ģigas sieva; 9.Kristīne Kontere-Viktora Kontera sieva; 10.Rūta Makovska-Visk.U.Ōklērā stud.no LV; 11.*Pa-*

mela Nora-Pēterā Noras meita; 12. Amelia Nora-Mārtiņa Noras meita; 13. Justīna, 14. Tija un 15. Talana Rudzītes-Rolanda Rudzīša meitas; 16. *Kate Ryan* un 17. *Molly Thompson* -O.Lindes mazmeitas; 18. Katrīna *Williamson*-I. Upena meita; 19. Mārtiņš Nora-vienības treneris.

Minesotas volejbolisti. 1. Ēriks un 2. Kārlis Duņēni-Egona Duņēna dēli; 3. Jānis Jozēns-viesis no LV; 4. Kaspars Kalnītis-savā laikā atbr. no LV; 5. Jansons un 6. Tālis Rudzīši-R. Rudzīša dēli; 7. Rolands Rudzītis-ilggadīgs spēlētājs; 8. Jānis Runka-ilggadīgs spēlētājs; 9. Vilnis Stumbris-Gundara Stumbrā dēls; 10. *Chris Thiebault*-Jāņa Runkas znots.

Minesotas hokejisti. 1. Guntis Dombrovskis-savā laikā iebr. no LV; 2. Ingrīda Erdmane-Ulža un Ineses Erdmaņu meita; 3. *Andrew Ostman*-Ingrīdas Erdmanes vīrs; 4. Rendijs Rubīns-savā laikā iebr. no LV; 5. *Emrah Ozmen*-Sarmas Pones Ozmenas vīrs; 6. Sarma *Ozmen*-Elgas Pones meita; 7. Elmārs Vuškāns-Lailas Švalbes dēls; 8. *Chris* un 9. *Breanna* Greiskalns-P. Greiškalna mazmeita; 10. Ģermanis Trojanovskis-savā laikā iebr. no LV.

Jānis Robiņš

ALAs Kultūras fondam jāiesniedz 2013. gada projektu pieteikumi līdz 1. augustam.

Aiz upītes balti bērzi sudrabiņa lapiņām;

Es paklāju villainīti, man piebira sudrabiņš.

ALAs Kultūras fonda valdes vārdā sirsnīgi pateicamies organizācijām, draudzēm un katram individuālam ziedotājam par devīgo finansiālo atbalstu ALAs Kultūras fonda darbam. 2012. gadā jūs atkal atsaucāties, ar saviem dāsnajiem ziedojumiem atzināt, ka latviešu kultūras atbalsts ir jums sirdslieta, ne tikai vaļasprieks! **Jūsu ziedojumi deva iespēju ALAs Kultūras fondam 2012. gadā piešķirt \$25 900 deviņpadsmit kvalitātīviem un daudzpusīgiem projektiem un vienai kultūras darba stipendijai.** Paldies, ka piepildījāt izklāto villainīti gan ar ziedojumiem, gan ar darbu pie veiksmīgajiem projektiem.

Pateicoties prātīgai saimniekošanai ALAs KF valde varēja atkal piešķirt stipendijas no Edgara Sūnas piemiņas fonda (\$1 500) un no komponista Okolo-Kulaka piemiņas fonda (\$4 000). Stipendijas tiek izmaksātas no noguldījumu augļiem, neskarjot pamatkapitālu.

ALAs Kultūras fonds darbojas Amerikas latviešu apvienības paspārnē kopš 1951. gada. ALAs Kultūras fonda prezidijā ir ALAs Kultūras fonda priekšsēdis (priekšsēde), ko ievēl ALAs kongresa delegāti, un viņa (viņas) vietnieki: Latviešu institūta vadītājs, ALAs Izglītības nozares vadītāja, ALAs Kultūras nozares vadītāja un ALAs KF padomnieks.

ALAs Kultūras fonds vāc ziedojumus atsevišķi no pārējām ALAs līdzekļu vākšanas akcijām un piešķir līdzekļus latviešu kultūras un izglītības projektu atbalstam ASV un Latvijā. 2012. gadā ziedojumu akcija ieņēma **\$24 247**. Ziedojumus papildināja **\$1 994** par 2010. gada KF dotācijas saņēmējas Lienas Kaugaras grāmatas "Mūsu Tautastērps: ieteikumi valkāšanai" pārdošanu. L. Kaugara visu peļņu par grāmatu ziedo atpakaļ ALAs Kultūras fondam piešķiršanai jauniem projektiem. **ALAs KF ienākumu kopsumma 2012. gadā bija \$26 241.** ALAs KF iepriekšējā darbības gadā sadarbojoties ar Minesotas Universitātes *Imigrantu vēstures pētniecības centru* un LaPa muzeju sarīkoja "Trimdas arhīvu un materiālās kultūras konferenci", sarīkoja Māras E. Doles latviešu mākslas darbu kolekcijas izstādi un izveidoja ceļvedi darbā ar muzejiskām vērtībām "Neaizmet trimdas vēsturi!"

Ar ALAs Kultūras fonda piešķirumiem 2012. gadā, iespējams iepazīties ALAs mājaslapā, kā arī ALAs Kultūras fonda 2013. gada projektu pieteikuma veidlapa atrodama ALAs mājaslapā: www.alausa.org Veidlapu var lūgt atsūtīt arī pa parasto pastu. **Jauni projekti jāpiesaka līdz 2013. gada 1. augustam.**

Sarma Muižniece Liepiņa, bijusī ALAs KF priekšniece

Kā šogad 14. jūniju atzīmēja Rīgā.

No rīta puses Rīgas Latviešu biedrības namā notika konference "1941. gada 14. jūnija piemiņai", kas bija veltīta uz Sibīriju aizvestajiem Latvijas bērniem. Konferencē piedalījās Valsts prezidents Andris Bērziņš, rakstniece Gundega Repše, fonda „Sibīrijas bērni” pārstāvji, valsts un pašvaldības amatpersonas, deportāciju upuři un citi. Turpat bija apskatāma arī starptautiska ceļojoša izstāde „Sibīrijas bērni”.

Pusdienas laikā Rīgas Polītiski represēto biedrība aicināja piedalīties gājienā un atceres pasākumā pie Brīvības pieminekļa. Bija pulcēšanās pie Okupācijas mūzeja Strēlnieku laukumā un gājiens uz Brīvības pieminekli un pēc tam svinīgā Goda sardzes maiņa, kā arī ziedu nolikšanas ceremonija.

Pēcpusdienā bija piemiņas brīdis Okupācijas mūzeja pagaidu telpās Raiņa bulvārī un vēlāk deportāciju atceres pasākums Torņakalnā pie dzelzceļa stacijas, kurā piedalījās valsts un pašvaldības amatpersonas, Latvijas Polītiski represēto apvienības un Latvijas Nacionālo karavīru biedrības pārstāvji.

Pievakarē Svētā Jāņa baznīcā koncerts "Aizvestajiem", dziedāja Latvijas Radio koris un mūzicēja sōlisti - ģitarists Kaspars Zemītis, kontrabasists Jānis Stafeckis, vijolnieks Indulis Ciniņš un dziedātājs Renārs Kaupers.

Vakarā Svētā Pēterā baznīcā latviešu mūzikas koncerts - mūzicēja pūtēju orķestris "Rīga", koris "Sonore", kamerkoris "Ave Sol", sōlisti - Sonora Voice, Ingus Pētersons un čellists Ēriks Kiršfelds. Vēlāk notika filmas "Bērnības zeme Sibīrija" televīzijas pirmizrāde.

Nobeidzam ar diviem personīgiem vērtējumiem.

Anda Līce raksta Latvijas Avīzei: "Ik gadu 14. jūnijā un 25. martā likteņa brāļi un māsas nāk kopā, daudzi gan vienīgi domās, ne jau tikai tādēļ, lai pieminētu upuru un sūdzētos par savām miesas un dvēseles kaitēm. Šie datumi ir apstāšanās zīmes, kas ļauj skaidrāk ieraudzīt kopsakarības vesela gadsimta garumā. Šādas zīmes ir aicinājums visām paaudzēm apstāties un pārbaudīt savu sirds gudrību.

Tie, kas nav iemācījušies redzēt ar sirdi, no savas un mūsu kopējās pagātnes ceļa somās līdzī spēj paņemt tikai tās sliktāko daļu, kamēr labākais tā arī paliek nepamanīts.... Mēs iestrēgstam neticībā sev un taisnīguma uzvarai gan mazās, gan lielās lietās. Neticība paralizē gribu. Pagātne ar mums izdarās divējādi – vai nu izsūc mūsu spēkus, vai mūs stiprina. Viena lieta ir nopietni pētīt noziegumus pret cilvēci, to cēloņus un sekas, pavisam cita – turpināt dzīvot pagātnē arī tad, kad ir skaidrs – tajā neko vairs nav iespējams mainīt, jo mēs dzīvojam šodien.

Mainīgā tagadne ir kā mīkla, kuŗas raudzēšanā piedalās pilnīgi visi – pilsoņi un nepilsoņi, jauni un veci, sabiedrības piens un tās krējums. Arī tie, kas neiet uz vēlēšanām, lādas un ir nemierā pilnīgi ar visu un visiem. Pat neesot nekādos amatos un oficiāli nepārstāvot savu valsti pasaulē, galvenais jautājums ir un paliek: "Ko es ar savām domām, vārdiem un darbiem piemetu klāt mīklai, no kuŗas top rītdienas maize?"

Dievs vien zina, cik mūža dienu mums, represētajiem, katram vēl atlicis. Nekādus lielos kalnus jau vairs neapgāzīsim, toties dažu labu grāvi un bedri gan vēl varam pagūt aizbērt. Ar mīlestību pret Latviju un visiem labas gribas cilvēkiem, turot godā brīnišķīgo Annas Brigades savā laikā vārdā nosaukto trīsvienību – Dievs, Daba, Darbs."

Solvīta Āboltiņa, Saeimas priekšsēdētāja, uzrunājot fonda "Sibīrijas bērni" konferenci teica: "Mēs dzīvojam brīvā Latvijas valstī, kur pār galvām plīvo sarkan-balt-sarkanais karogs un katra cilvēka dzīvībai ir vērtība....Mūsu tautai Sibīrija nenoziņē vienkārši ģeografisku reģionu pasaules kartē, tā joprojām nenoziņē iespēju doties skaistā ceļojumā uz cilvēka neskartu dabu un baudīt mežu un ūdeņu varenību. Mums Sibīrija ir ideja, nevis vieta. Salauzti likteņi, šķirtas ģimenes, cilvēka padarīšana par vāju un bezspēcīgu un viņa iesviešana izsūtījuma šausmās, pakļaušana terorā – tāda ir mūsu Sibīrija....

Nekad nedrīkstam aizmirst traģēdiju un postu, ko Latvijas tautai ir nesis totalitārais komunistiskais režīms, atzīmējot, ka pasaulē joprojām ir nepietiekamas zināšanas par 20. gad-

simta vēsturi.....Ir būtiski mācīt jaunajai paaudzei un skaidrot sabiedrībai, ka 14.jūnija deportācijas bija totalitāras valsts varas nostiprināšanas instruments, kas spieda cilvēkus zaudēt ticību brīvībai, demokratijai un savas valsts iespējamībai. Mums ir jāstāsta pasaulei, ka 14. jūnijs mūsu tautai ir sēru un dziļu skumju pilna diena, kad pieminam nevainīgi cietušus cilvēkus un vienlaikus paužam savu sašutumu par noziegumiem pret cilvēci.

Mūsu pašu spēkos ir nodrošināt pareizu un starptautiskajām tiesībām atbilstošu mūsu vēstures skaidrojumu un izpratni gan Latvijā, gan citviet pasaulē. Mūsu spēkos ir kopt mūsu atmiņu politiku un turēt dzīvus mūsu valsts izveides pamatā ieliktos ideālus un vērtības..... Mēs, kas esam pulcējušies fonda „Sibīrijas bērni” rīkotajā konferencē, šodien atceramies un noliecām galvas to cilvēku priekšā, kas šausmās un terorā ir gājuši bojā. Tāpat mēs šodien godinām tos ļaudis, kas Sibīriju tomēr spēja pārdzīvot un kas vēl ir mūsu vidū, viņu bērnus un mazbērnus. Cilvēkus, kas jau ar sāpēm sirdī un smagām atmiņām atgriezušies Latvijā, vēl ilgi pēc tam pārcieta līdzcilvēku vienaldzību, bailes un vajāšanu....

Aicinu jūs domāt par pašu dārgāko – brīvu un neatkarīgu valsti. Neraugoties uz teroru un baisajiem notikumiem, mūsu vecvecāki un vecāki nosargāja visdārgāko – ticību brīvai un neatkarīgai Latvijai. Stipra un plaukstoša Latvijas valsts būs mūsu tautas spēka, izturības un lepnuma apliecinājums."

Raksts sastādīts no materiāliem, kas pieejami PBLA ziņu apskata 2013. gada 14. jūnija nummurā.

JR

Latvijas Brīvības Fondam 50 gadu!

Sveicam un apsveicam Latvijas Brīvības fondu (LBF), jo šogad piepildās 50 gadu kopš tas dibināts.

Laika tecējumā daudz ko esam piemirsuši, vispārīgi un specifiski, par fonda tapšanu un darbošanos. LBF nodibināja 1973. gadā ALAs kongresā Klīvlendē. Grupa dedzīgu un apziņīgu tautiešu Demoinā, Aijovā savāca ziedojumos pirmos \$5,300 ar ieteikumu dibināt fondu ar kuŗa līdzekļiem no procentiem varētu uzturēt un turpināt nacionālpolītisko darbību ārzemēs par labu Latvijai.

Visādi ir gājis. Piedalījās ļoti daudz tautiešu, jo saredzēja lielo vajadzību un nepieciešamību. Atsaucība bija liela un saprotoša. Katram no mums ir bijusi sava saskare ar fondu, savi piedzīvojumi un atziņas. Tāpēc tagad vēlamies to visu sakopot kādā izdevumā, kas atstātu pēdas vēsturei un mūsu pašu zināšanai.

Tāpēc aicinu visus tautiešus palīgā! Laipni lūdzam ikvienu tautieti sūtīt savas atmiņas, atziņas, slēdzēnienus, novērojumus un ieteikumus, utt., kā arī uzņēmumus, avīžu izgriezumu kopijas, utt., par LBF: J.J. Dimantam, Jr., M.D., 2330 Innsbruck Parkway, Minneapolis, MN 55421-2068, USA, e-pasts: dimants@hotmail.com .

Jau iepriekš pateicamies visiem, jo nenoliedzami darāmā vēl ir daudz, lai stiprinātu Latviju.

Jānis J. Dimants, Jr., M.D.,
LBF pārvaldes vicepriekšsēdis ASV.

Lielu lielais paldies par manis apsveikšanu manā 90 gadu jubilejā. Paldies visiem, kas nāca ar Jāņu vainagu, Jāņu zālēm, Jāņu sieru, kliņģeri, pašdarītu alu un citiem labumiem. Esmu ļoti priecīgs un pateicīgs par jūsu sveicieniem un apciemojumu.

Pateicībā Viktors Beņislavskis.

Labdien, "Svētrīta Zvanu" redakcija! Kopš 24 gadiem vairs nedzīvoju Mineapolē, tomēr ar interesi allaž lasu "Svētrīta Zvanus". Man patīk uzzināt, kas jauns mūsu draudzē un latviešu sabiedrībā. Prieks redzēt, ka mani draugi un paziņas tik aktīvi darbojas draudzē un ka latviešu sabiedrībā allaž notiek aizraujoši sarīkojumi!

Paldies redakcijai un visiem rakstu autoriem par jūsu lielo darbu!

Pateicībā Ingrida Cāzere Arizonā.

Sirsnīgi pateicamies Ausmai un Visvarim Ģigām par vairākiem mūsu apmeklējumiem. Un par Baznīcas gada grāmatu un Minesotas latviešu adresšu grāmatu un dāmu saimes un Elgas Pones cepto dzeltenmaizes un rupmaizes kukuļu pievešanu mums, mūsu mājās.

Vilis un Marija-Mārīte Rutki.

Vissirsnīgākais paldies draudzes māc. D. Demandtam, draudzei, tās dāmu saimei, I. Grotānei par tik ļoti skaisto kartiņu ar uzmundrinošajiem vēlējumiem manā dzimšanas dienā. Mīļš, mīļš paldies arī Daugavas vanagiem un vanadzēm un I. Otto par skaisto kartiņu un vēlējumiem.

Velta Spārniņa.

XXX XXX XXX

Sludinājumi

XXX XXX XXX

Varu jums palīdzēt **MĀJU PIRKŠANĀ** vai **PĀRDOŠANĀ**

To daru visā Dvīņu pilsētu rajonā vairāk nekā 25 gadus.

Ar jautājumiem, lūdzu zvaniet katrā laikā: MĀRIS KURMIS - Counselor Realty -

612-558-6784 (mob.), **952-476-1832** (mājās).

Izkārtoju mājas izpārdošanu (Estate Sale).

Vai Jūs pārceļaties, vai Jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem, utt.? Es varu Jums palīdzēt.

* Izšķiroju mantas (sazinoties ar Jums) - ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.

* Sakārtoju mantas pārdošanai. * Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinā.

* Vadu pārdošanu/Estate Sale. (Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām).

Maija Zaeska: 763-972-2521 (mājās); **952-454-4172** (kabatas); zaeska@frontiernet.net

Visi dzer tēju... **"LaSociete du The"**

tējas veikals jau pastāv piecpadsmit gadus - piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tēju šķirnes - baltās un zaļās un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmd.-piekd.no 12:00-18:00, sestd.no 10:00-18:00, svētd.slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki *Tony Ruggiero* un *Božena Dimants*. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

Adrese - 2708 Lyndale Ave So, Mineapolē 55408; www.Teashop.us; 612-871-5148.

Godātie tautieši, mūzikas cienītāji, koncertapvienības abonenti!

MINESOTAS LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS valde sirsnīgi pateicas visiem koncertu apmeklētājiem, abonentiem un MLKA atbalstītājiem! Pateicoties Jūsu atsaucībai, iegādājoties abonentu kartes un ziedojot darba atbalstam, koncertapvienība var sākt jau trīsdesmito darbības gadu.

Lūdzam Jūs arī šogad atjaunot savu abonementu, vai kļūt par jauniem abonentiem, jo abonentu maksas garantē mums finansiālo bāzi, plānojot jaunus koncertus.

2013/2014. g. sezonā plānojam atkal 2 koncertus:

1. Knuta Lesiņa balvas laureāti: Kārlis Gunārs Tirzītis - klavieres
Haralds Klips - klarnete. Pavadone Lelde Paula, KG Tirziša skolotāja
Sestdien, 14, septembrī, plkst. 16:00 Latviešu baznīcā.
2. Sarunas par otro koncertu vēl turpinās, vairāk ziņosim vēlāk.

Sezonas kartes maksa paliek līdzšinējā \$40.-, atsevišķa biļete \$23.-, studentiem \$5.-, Bērniem līdz 16 g. vecāku pavadībā, ieeja brīva. Lūdzam pasūtīt sezonas kartes izlietojot pasūtījuma zīmi, nosūtot to ar samaksu MLKA kasierei Birutai Sprūds, 210 Windsor Court, New Brighton, MN 55112 līdz 1. septembrim.

Piesaku/atjaunoju savu MLKA abonementu 2013/2014. sezonai (2 koncerti)

Vārds, uzvārds _____

Adrese _____

Telefons _____

Lūdzu atsūtīt man _____ sezonas kartes

Pievienoju samaksu \$ _____

Ziedoju MLKA darba atbalstam \$ _____

Kopā \$ _____

Datums _____ Paraksts _____

Trešdien, 18. septembrī plkst.19:00 (7:00 vakarā)

Valmieras teātris uzvedīs Anšlāva Eglīša lugu

“Bezkaunīgie veči”

(Latviešu emigrācijas komēdija 2 cēlienos.)

leeja: \$20, studentiem \$10, bērniem zem 16 g. bez maksas.

Piektdien, 27. septembrī plkst.19:00 (7:00 vakarā)

Teātra izrāde *“Mēs un mūsu sieva”*

(otrā sērija izrādei “Pērku jūsu vīru”)

(lomās Jānis Kirmuška, Imants Vekmanis, Aīda Ozoliņa, režisore Indra Vaļeniece).

leeja: \$15, studentiem \$10.

Abas lugas uzvedīs latviešu draudzes nama lielajā zālē LOAMa izkārtojumā.

*** Draudzes e-pasta adrese: mndraudze@gmail.com

*** Draudzes mājas lapa: www.mndraudze.org

Svētrīta Zvanu lasītāju uzmanībai -

“Svētrīta Zvani” ir pieejami draudzes mājas lapā katra mēneša pirmā nedēļā.

www.mndraudze.org.

Draudzes darbinieku KANCELEJAS STUNDAS:

Otrdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Trešdienās - mācītājs Dāgs Demandts, 10:00-14:00;
- kasieris Visvaris Ģiga, 10:00-14:00 dienā.

Ceturtdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē - augšējais zvans-augšējam stāvam, apakšējais zvans-lejas stāvam).

Church Services and Calendar of Events

July:

Sunday - 7th - No Church Service. Please visit a neighboring church.

Sunday - 14th - 10:00 AM - Church Service with Holy Communion. Fellowship.

Thursday - 18th - 7:00 PM - Popular music group of Latvia “Prāta Vētra” CONCERT FILM; at the church, lower level; admission - free-will donation; refreshments.

Sunday - 21st - 10:00 AM - Church Service. Fellowship.

Sunday - 28th - 10:00 AM - Church Service with Holy Communion. Fellowship.

August:

Sunday - 4th - 10:00 AM - Church Service. Fellowship.

Sunday - 11th - 10:00 AM - Church Service. Fellowship.

Sunday - 18th - 10:00 AM - Church Service. Fellowship.

Sunday - 25th - 10:00 AM - Church Service at Crystal Lake Cemetery (3816 Penn Ave N, Minneapolis).

September:

Sunday - 1st - No Church Service. Please visit a neighboring church.

Sunday - 8th - 10:00 AM - Outdoor Church Service at Bush Park.

Saturday - 14th - 4:00 PM - Concert: piano-Kārlis Tirzītis and clarinet-Haralds Klips from Latvia; admission \$23; at the Church.

Sunday - 15th - 12:00 PM - program for the 94th anniversary of the University of Latvia - guest speaker pianist Lelde Paula; piano Kārlis Tirzītis and clarinet admission - donation starting with \$15, children free; at the Church.

Our pastor's Dag Demandts visiting hours are after each church service on Sundays (11:00 AM - 1:00 PM), Wednesdays at the church from 10:00 AM to 2:00 PM. Everyone is welcome!

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH
of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

**NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
MINNEAPOLIS, MINNESOTA
permit no. 327**

Change Service Requested

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles-St.Paulas latviešu eV.lut. draudze. Redakcijas kolleģijā: Sk. Dombrovska, A.Dravniece, R. Drone, A.Hobbs, A. Pone, R. Prauliņa, L. Sproģis, Sk. Štolcere. V. Vikmanis

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt MAŠINRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz isiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrita Zvanu nummura iznākšanai -apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadi, Svētrita Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! lūdzu paziņojiet **ADRESES MAIŅU**
draudzes kancelejā. Svētrita Zvanus pasts nepārsūta.